

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

1 2019
ročník XV.

Tříkrálová sbírka

foto: Kateřina Paulíková

titulní strana: Vynášení Moreny - 2018, foto Kateřina Paulíková

OBSAH

Slovo starosty	4	Největší koňský svátek roku v Lanžhotě.....	45
Výpis z usnesení z 2. zasedání.....	10	Lanžhotský spolek Koňské stezky	48
Společenská kronika.....	13	Moje zamýšlení	49
Kulturní akce v Lanžhotě 2019	14	Vzdělávat se můžete v každém věku.....	50
Moravský psí den.....	16	Jste šikovný/á. Nejste z Lanžhota?	51
Změna ukládání odpadu na sběr. dvoře.....	19	Druhý domov.....	52
Okénko do farnosti	21	Předhodové zpívání v Lanžhotě	53
Region Podluží.....	24	Slavíček Podluží	54
Okénko školky	25	Moje vzpomínka na Boženu Šebetovskou	56
Okénko školy	27	Ohlédnutí za uplynulým rokem	58
Stůl.....	33	Na slovíčko s předsedou fotbalového oddílu....	60
Budiž dáno slovo pravdě.....	34	Od zábavného kroužku k medailím.....	63
Lanžhotští vojenští veteráni	35	Skautské okénko	66
Poznaly.....	36	Memorial	67
Náš lid	37	Parkování tělesně postižených v Břeclavi.....	68
Dva dorosty.....	39	Brontosaurus to nepřežil	69
Hody.....	43	Ulice a uličky našeho města	70

Jaro

Miluše Linhová

*Les probudil se ze zimního spánku,
přišlo jaro, zima už má na kahaníku,
rozpuknou se ledy, stromy budou kvést
a skřivánek se svou písní vzhůru
k nebi vzlétne až k blankytným obláčkům
a jeho píseň se krajem bude nést.
Slunce nás opět zahřeje,
rozpuští sněhové závěje
a naše srdce a duše znovu okřeje.*

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

tak už jsme si již posunuli ručičky hodin do letního času a kolem nás se naplno rozvinulo jaro. Příroda na jednu stranu zkrásněla, ale na druhou nám odhalila to, co zima milostivě uměla schovat. Jsem rád, že to mnoha lidem není lhostejné a rádi si upravují bezprostřední okolí svého domu. Stejně tak se i mnozí pravidelně zúčastňují akcí, jakou je například Uklidme Česko! Při této příležitosti bych chtěl poděkovat všem organizátorům, tedy hlavně místním hasičům, i všem, kdo se na akci „Uklidme Česko, uklidme Lanžhot!“ podíleli. Za to, že nám všem zkrášlili Lanžhot a jeho bezprostřední okolí. A i přes to, že se nepořádku našlo poměrně dost, ve srovnání s jinými obcemi na tom nejsme špatně. V porovnání s přechozími ročníky nepořádku dokonce ubylo.

Při pochůzkách po Lanžhotě jsem obdivil, byť i trochu úsměvný, ale přesto celkem výstižný a možná i účinný pro-

jev občanské nespokojenosti s chováním majitelů psů, kteří venčí své mazlíčky v lanžhotských ulicích. Nápad s cedulkami s upozorněním by mohl fungovat i jinde. Své by o tom mohli vyprávět pracovníci údržby města. Měli byste vidět, jak vypadá jejich oděv při sekání trávy našich parčíků! Tento problém se snažíme řešit postupným rozmisťováním „psích“ košů na různá místa v Lanžhotě. Ovšem důležitější než počet košů je změna chování „venčitelů“.

Konzumní chápání života se projevuje i u skupinek generačně mladších. Je sice fajn, že se sejdou, aby si povykládali, ovšem na místě setkání po jejich odchodu to leckdy vypadá jako na smetišti. Však on to někdo uklidí! Na otázku, která se objevila na sociálních sítích, kdo je od-

povědný za nepořádek v Lanžhotě, někdo výstižně zareagoval: přece my, všichni!

Trochu optimističtější to vypadá v otázce povědomí o ekologii. Zejména ve třídění odpadků. Statistika hovoří jasně – Lanžhotčané třídí rok od roku víc! I díky tomu si můžeme dovolit poměrně nízké poplatky za komunální odpad. A to i v celostátním měřít-

uklidíme Lanžhot, foto Martina Moravcová

rybník Kout

vyčištěná Cajka

ku. Pokud si ovšem budeme chtít tuto výsadu uchovat, bude nutné omezovat směsný komunální odpad a třídit ještě víc. Uvidíme, zda tento trend bude dostatečný.

Ekologické řešení můžeme spatřovat i tam, kde to někteří nechtějí vidět. Mám na mysli využití recyklovaného lomového kamene, který je získáván jako surovina z drčeného betonu, při zpevnění břehů rybníka Kout. Jak bylo konstatováno i jednou z mnoha kontrol, nejedná se o odpad, nýbrž o surovinu. Tento způsob vítá dokonce i hnutí Duha, neboť

omezuje drancování přírody při těžbě v lomech! Ano, nový lomový kámen by byl sice hezčí, ale náklady by se vyšplhaly do obrovských výšin. Nehledě na to, že za nějaký čas vše zaroste travou. Někteří občané mají ovšem ekologické povědomí zřejmě výrazně vyšší, a tak podávají opakovaně anonymní podněty na způsob údržby rybníka i Malé Cajky na orgány životního prostředí. Je otázkou, co je motivací takového jednání, protože to Lanžhotu v konečném důsledku mnoho dobrého nepřinese. Závěry dosavadních inspekcí dopadly dle očekávání dobře.

otevření nové třídy v MŠ, foto Kateřina Paulíková

otevření nové třídy v MŠ, foto Kateřina Paulíková

Navíc se zjistilo, že někteří samozvaní „ekologové“ by si měli nejprve zamést před vlastním prahem.

K těm pozitivnějším tématům patří zdárné dokončení větších investičních akcí. Od začátku letošního roku jsme mohli otevřít zcela novou třídu v mateřské školce, díky čemuž se zvýšila kapacita v počtu umístěných dětí. A to do jednoho roku od zahájení přístavby!

Během zimy se podařilo ještě dokončit dlouho očekávanou stavbu zpevněné plochy a dvou ulic v lokalitě Kout II. Před finální úpravou povrchu komunikací jsme stihli ještě opravit a prodloužit vodovod až do Limpína a připojit několik nemovitostí na městský vodovod. V současné době ještě probíhá úprava křižovatky u rybníka. V úpravách a zkrášlování okolí rybníka budeme ještě pokračovat. K tomuto účelu jsme nechali zpracovat i krajinářský projekt.

Před dokončením je i výstavba dlouhého chodníku v ulici Nová. Dle návrhu dopravních inženýrů PČR je propojovací přechod na konci řešen zároven jako zvýšený, což by mělo přispět ke zklidnění dopravy a větší bezpečnosti v této ulici. Ulice hezky prokoukla a doufám, že to uvítali nejen místní. Zpevnili jsme i vyšlapaný chodníček v parku u obchodu potravin a uvažujeme o přeložce za-

stávky autobusů na bezpečnější místo. Ke zvýšení bezpečnosti zde přibude ještě další schválený retardér.

Nejen obyvatelé v části „U Jazérka“ uvítali vyčištění Malé Caje, o kterou jsme delší dobu žádali u správců toku. V této lokalitě nás čeká ještě najít to správné řešení navazujících chodníků a bezpečného přesunu chodců přes Caju. Rádi uvítáme i podněty nejen od místních.

V oblasti zvýšení bezpečnosti a zklidnění dopravy máme připraveno a schváleno od dopravního inspektorátu PČR

chodník ulice Nová

poměrně dost nových úprav dopravního značení. Asi tou největší změnou bude nová „Zóna 30“ v lokalitě kolem ulic Luční, Lesíčková i Dolní. Na křižovatkách bude vyžadována přednost zprava, na kterou upozorní i vodorovné dopravní značení. Zároveň pracujeme na projektu poměrně dlouhého chodníku od pošty až po hospodu U Bartošů. Na toto téma připravujeme ještě slibované besedy s občany, mimo jiné i o výběru nejvhodnějšího řešení dopravy a parkování v lokalitě Stráže.

Pokračujeme v přípravě modernizace veřejného osvětlení a připravujeme koncept označovaný souhrnně pojmem „smart city“, česky „chytré město“. Jedná se o využití moderní technologie v oblasti energetiky a služeb, mobility a informatiky pro zvyšování kvality života ve městě. Projekt zahrnuje například digitální cedule s aktuálními informacemi o dopravních spojích, počtu volných parkovacích míst, nabíjecí stanice pro elektromobily, elektrokola i mobilní telefony, veřejné wi-fi atd. Tyto prvky bychom chtěli zahrnout do připravované modernizace náměstí v Lanžhotě.

Měli byste vědět, že jsme podali žádost o dotaci na nové dopravní auto pro hasiče, které nahradí staříčkou avii. Zhotovitel byl již vybrán ve výběrovém řízení. Kromě dotace budou použity i peníze z úspěšného prodeje cisterny LIAZ.

Ačkolí je to pro mnohé překvapivé, jelikož paní ředitelce Masarykovy základní školy letos končí šestileté funkční období a zároveň již dosáhla důchodového věku, rada města přistoupila dle pokynů ministerstva školství k vyhlášení konkurzu na místo ředitele školy. Rozhodnutí, zda

bude chtít v této funkci pokračovat a do konkursu se přihlásí, je v tuto chvíli jenom na ní. A ať už to dopadne jakkoli, chtěl bych paní ředitelce poděkovat za její dosavadní dlouholeté působení na lanžhotské škole i za všechny úspěchy, které škola pod jejím vedením dosáhla.

Tématem dnešních dnů je rovněž diskuze o podpoře sportu v Lanžhotě. Z důvodu úspěchů lanžhotských sportovců, zejména oddílu kopané, vedení TJ Sokol požádalo město o mimořádnou dotaci. Tehdy téměř bez váhání jsme rozpočtovým opatřením velmi nadstandardně navýšili objem finančních prostředků. Bylo to zdůvodnitelné i tím, že návštěvnost veřejnosti na sportovních utkáních v Lanžhotě je i na krajské poměry nevídaná. Pokud ovšem bychom chtěli výši podpory zachovat, bude nutno hledat způsob, jak toho legálně dosáhnout. Kromě příspěvku na činnost TJ Sokol opakovaně žádá rovněž o příspěvky na opravu majetku. Protože, obecně vzato, není možné investovat veřejné prostředky obce do cizího majetku, nabízí se možnost převést nemovitý majetek, do vlastnictví celé obce. Tím by se otevřela možnost opravovat budovy TJ Sokol přímo z rozpočtu města. Prostřednictvím dlouhodobé nájemní smlouvy by se o tento majetek staral TJ Sokol Lanžhot i nadále, podobně jako třeba hasiči nebo rybáři. Navíc veškeré peníze z dotací by pak mohly být použity na činnost. Otevřela by se tak rovněž možnost přebudovat celý areál Na Šlajsi na moderní sportovně rekreační areál s přírodním koupáním a s prvky wellness.

A co nás ještě čeká v oblasti kultury a sportu? Při pohledu na kalendář mu-

sím konstatovat, že letošní rok je společenskými akcemi doslova nabitý. Čekají nás akce tradiční i zcela nové. K těm tradičním bude patřit akce „Oblečme děti do krojů“ při velikonoční krojové zábavě, kterou pořádá chasa. Stejně tak i stále více oblíbenější dubnový Běh městem. Novinkou u této tradiční akce bude změna jejího umístění. Z důvodu větší bezpečnosti se centrum akce přesouvá na stadion Sokolské. Uvidíme, zda se tato změna osvědčí.

Připravuje se další koncert z oblíbené série komorních koncertů v obřadní síni. V květnu se můžete těšit na klasickou hudbu, pop, filmové balady, irské, skotské a orientální melodie v podání harfenistky Kataríny Ševčíkové.

Rád bych zmínil, že připravujeme odhalení pamětní desky známé rodačce z Lanžhota, Božence Šebetovské, na domě v Komárnově, kde vyrůstala. Po úspěšném koncertu s veřejnou rozhlasovou nahrávkou s orchestrem BROLN to bude další příspěvek k letošnímu stému výročí narození této legendární zpěvačky lidových písní.

Další výraznou změnou bude rozšíření květnové akce „Muzeum a tradice“. Po vzoru stále oblíbenějšího adventního jarmarku na náměstí bychom chtěli vyzkoušet i jeho letní variantu. Doufám, že si i tato akce najde své příznivce i zájemce z řad prodejců a největším problémem bude pouze hledání vhodné náhrady za horký zimní punč.

V červnu čeká Lanžhot událost celostátního rozsahu, a to Moravský psí den, který se bude konat poprvé v Lanžhotě dne 22. června 2019 v areálu fotbalového stadionu na Šlajsi. Město Lanžhot je

spolupořadatelem a rád bych zdůraznil, že se nejedná o „psí soutěž“ pro registrované chovatele, nýbrž je to společenská akce nejen pro majitele psů. Těšit se můžete na zábavné soutěže, psí sporty, osvětlu, veterinární poradenství, charitativní tombolu, prodejní stánky a spoustu zábavy pro pejsky i jejich majitele, ať už velké či malé. Kromě několika známých osobností bude velkým lákadlem i možnost čipování psů, a to zdarma! Toto opatření vnímáme jako velkou pomoc při identifikaci zaběhnutých a ztracených pejsků. Motivací může být i to, že uvažujeme o změně vyhlášky na odpuštění poplatků u očipovaných psů.

Kulturní komise města Lanžhot připravuje počátkem července divadlo pod hvězdami na stadionu Sokolské. V komedii Velká zebra uvidíte mimo jiné i známé herce – Ondřeje Vetchého, Kairu Hrachovcovou a Jaromíra Dulavu.

Jelikož jsme vyslyšeli hlasy volající po uskutečnění festivalových koncertů v Lanžhotě, na letošní rok jsme připravili první roční hudebního festivalu pod názvem Lanžhot Na fest! Těšit se můžou příznivci hudebních skupin Sebastian, Monkey Business a Arakain. Lístky jsou v předprodeji již delší dobu, ale s nákupem byste neměli otálet, neboť s blížícím se datem konání budou dražší. Doufáme, že zájem o tuto akci bude dostatečný na to, aby se zaplatily náklady na přípravu. Pokud to dopadne v tomto ohledu dobře, rádi bychom pořádali i další ročníky.

Přeji Vám především hodně zdraví, přízeň rodiny a přátel a energii do dalších aktivit!

Váš starosta

— Město Lanžhot srdečně zve na —

DEN MATEK

neděle 12. května 2019
v 15 hod. na Náměstí

Vystoupí:
děti z mateřské a základní školy
mažoretky Andílci
Scholička
Lanžhotská osma

V případě nepříznivého počasí se akce uskuteční v sále restaurace Podlužan.

Výpis z usnesení z 2. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 18. 12. 2018

ZASTUPITELSTVO MĚSTA LANŽHOT

SCHVALUJE:

Z2/18/2 program jednání:

1. Zahájení
2. Schválení programu
3. Určení ověřovatelů zápisu a zapisovatelky
4. Zpráva o činnosti
5. Plnění rozpočtu k 30. 11. 2018
6. Návrh investičních záměrů na rok 2019, rozpočtu města na rok 2019 a střednědobého výhledu na období 2020 a 2021
7. Stanovení výše odměn neuvolněným členům zastupitelstva
8. Volba členů finančního a kontrolního výboru
9. Poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol na zajištění volnočasových aktivit dětí, mládeže, tělovýchovy a sportu ve městě Lanžhot v roce 2019 a schválení smlouvy o poskytnutí této podpory
10. Poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol na zajištění volnočasových aktivit dospělých osob v oblasti tělovýchovy a sportu ve městě Lanžhot v roce 2019 a schválení smlouvy o poskytnutí této podpory
11. Žádost o poskytnutí dotace z rozpočtu města Lanžhot TJ Sokol Lanžhot na osvětlení tenisových kurtů a klimatizaci posilovny
12. Poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace Fotbalovému klubu mládeže Podluží z. s. na jeho činnost v roce 2019
13. Pokračování v pořizování územního plánu
14. Prodej pozemků parc. č. 1603/1 a 1603/16
15. Prodej pozemků parc. č. st. 1317/1 a 1609/140
16. Koupě pozemků v trati Pod Ploty parc. č. 1268/185 a 1268/227
17. Koupě pozemku parc. č. PK 1150
18. Revokace části usnesení č. Z19/18/10 ze dne 20. 9. 2018
19. Pravidla pro oceňování Osobnosti města
20. Odpis pohledávky
21. Nominace starosty do dozorčí rady a. s. Hantály
22. Archivace videozáznamů z jednání zastupitelstva
23. Zřízení úložiště materiálů pro jednání zastupitelstva
24. Diskuse
25. Závěr

Z2/18/3 ověřovatele zápisu pana Pavla Cipryse a Mgr. Marka Uhlíře a zapisovatelku paní Annu Moučkovou

BERE NA VĚDOMÍ:

Z2/18/5 plnění rozpočtu města Lanžhot k 31. 11. 2018

SCHVALUJE:

Z2/18/6 a) investiční záměry města Lanžhot na rok 2019

b) rozpočet města Lanžhot na rok 2019

c) střednědobý výhled města Lanžhot na období 2020-2021

Z2/18/7 výši odměn neuvolněným členům zastupitelstva města za výkon funkce člena zastupitelstva města, člena rady města, předsedy výboru zastupitelstva města, předsedy komise rady města, člena výboru zastupitelstva města, člena komise rady města, člena výboru zastupitelstva a komise rady, který není členem zastupitelstva města, člena školské rady dle předloženého návrhu s účinností ode dne 18. 12. 2018

VOLÍ:

Z2/18/8 a) dnem 18. 12. 2018 členy Finančního výboru Zastupitelstva města Lanžhot Dušana Radoně, Josefa Haluzu, Lucii Bartošovou, Miroslava Ferstla, Petra Uhra a Františka Hrnčíře

b) dnem 18. 12. 2018 členy Kontrolního výboru Zastupitelstva města Lanžhot Annu Strakovou, Romana Konráda, Ondřeje Chalupského, Zdeňka Kořínka ml., Jiřího Kubíka, Růženu Vališovou, Ludmilu Darmovzalovou a Janu Malou

SCHVALUJE:

Z2/18/9 poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol Lanžhot na zajištění volnočasových aktivit dětí a mládeže ve městě Lanžhot na rok 2019 ve výši 1.429.000 Kč a uzavření Veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/10/2018 s Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot, se sídlem Na Šlajsi 35, 691 51 Lanžhot, IČ 185 10973

Z2/18/10 poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol Lanžhot na zajištění volnočasových aktivit dospělých osob ve městě Lanžhot na rok 2019 ve výši 1.600.000 Kč a uzavření Veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/11/2018 s Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot, se sídlem Na Šlajsi 35, 691 51 Lanžhot, IČ 185 10973

NESCHVALUJE:

Z2/18/11 poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace Tělovýchovné jednotě Sokol Lanžhot, se sídlem Na Šlajsi 35, 691 51 Lanžhot, IČ 185 10973, na osvětlení tenisových kurtů a klimatizaci prostor kulturistiky (areál Sokolské)

SCHVALUJE:

Z2/18/12 poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace na činnost pro rok 2019 v oblasti volnočasových a sportovních aktivit dětí a mládeže, a na projekt Škola a školka v pohybu v Lanžhotě ve výši 180.000 Kč a uzavření Smlouvy o poskytnutí

veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/12/2018
s Fotbalovým klubem mládeže Podluží, z. s., Kostice 724, 691 52 Kostice

Z2/18/13 pokračování v pořizování územního plánu města Lanžhot

Z2/18/14 prodej nemovitostí pozemku parc. č. KN 1603/1 – orná půda o výměře 41 m² a KN 1603/16 orná půda o výměře 93 m², v k. ú. Lanžhot xxx, za cenu v místě a čase obvyklou 50 Kč/m²

Z2/18/15 prodej nemovitostí firmě LITHOPLAST, s. r. o., Branka 30/60, Komín, 624 00 Brno, IČ 63496305, a to pozemku parc. č. KN 1609/140 o výměře 383 m² k. ú. Lanžhot za cenu v místě a čase obvyklou 70 Kč/m² a parc. č. KN st. 1317/1 zast. plocha o výměře 215 m², v k. ú. Lanžhot, za cenu v místě a čase obvyklou 135 Kč/m²

Z2/18/16 koupi pozemků parc. č. KN 1268/185 orná půda o výměře 3174 m² a parc. č. 1268/227 ostatní plocha o výměře 23 m² v trati Pod Ploty zapsaných v Katastru nemovitostí, na LV 1781 u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav, pro obec a k. ú. Lanžhot, od xxx, za cenu 100 Kč/m²

Z2/18/17 koupi pozemku parc. č. PK 1150 o výměře 1200 m² zapsaného v Katastru nemovitostí, na LV 1938 u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav, pro obec a k. ú. Lanžhot, od xxx, za cenu 18 Kč/m²

REVOKUJE:

Z2/18/18 část svého usnesení č. Z19/18/10 ze dne 20. 9. 2018 a to v části: ZM schvaluje koupi pozemku parc. č. KN 4395 o výměře 30 m², od xxx, za jednotnou v místě a čase obvyklou cenu 50 Kč/m² a schvaluje nové znění této části usnesení:

Zastupitelstvo města schvaluje koupi pozemku parc. č. KN 4387 o výměře 11 m² od xxx a parc. č. KN 4386 o výměře 20 m² od spoluvlastníků xxx a xxx, kteří vlastní každý id ½ pozemku, za v místě a čase obvyklou cenu 50 Kč/m²

SCHVALUJE:

Z2/18/19 pravidla pro udělování ocenění Osobnost města Lanžhot

Z2/18/20 příkaz k odpisu pohledávky na nájemném pro nemajetnost p. Pavel Zumr, nar. 15. 6. 1947, trvale bytem Náměstí 177/2, 691 51 Lanžhot

Z2/18/21 nominaci Mgr. Ladislava Straky, starosty města, do funkce člena dozorčí rady akciové společnosti HANTÁLY a. s., se sídlem Hlavní 666, Velké Pavlovice, IČ 42324068

Společenská kronika

Narozené děti

Radek Šuhaj
Kryštof Weiss
Jindřich Tomko
Eliška Šťastná
Adriana Palkovičová
Terezie Lišková
Eva Hrivňáková
Zdeněk Tesařík
Jasmina Krůtilová
Adam Šenk
Daniel Mlátilík
František Bartoš
Kristýna Ševčovičová
Karolína Ševčovičová

Úmrtí

František Uher, 70 let
Marie Trubačová, 88 let
Josef Hodonský, 64 let
Jaroslava Sovičová, 53 let
Emilie Trubačová, 89 let
Zdeněk Pyskatý, 66 let
Ladislav Ciprys, 64 let
Luděk Černý, 51 let
Vlastimír Čápek, 79 let

Občany dožívající se významných životních výročí již nebudeme z důvodu zpřísněné ochrany osobních údajů uvádět. Pokud chcete, aby bylo zveřejněno jméno jubilanta, přineste, prosím, písemný souhlas na Městský úřad Lanžhot před uzávěrkou zpravodaje. Za pochopení děkuji. Hana Tučková

Statistika obyvatel za rok 2018

Stav k 1. 1. 2018	3715
Narození	47 (21 děvčat + 26 chlapců)
Úmrtí	36 (10 žen + 26 mužů)
Přistěhovaní	49
Odstěhovaní	67
Stav k 31. 12. 2017	3 708

Kulturní akce v Lanžhotě 2019

21. 4.	Velikonoční zábava
28. 4.	Běh městem
10. 5.	Koncert harfistky Kataríny Ševčíkové v obřadní síni
11. 5.	Literární procházka Lanžhotem
12. 5.	Den matek
25. 5.	Muzeum a tradice + jarmark
22. 6.	Moravský psí den
23. 6.	Zpívání ženských sborů
1. 7.	Divadelní představení Velká zebra s hercem Ondřejem Vetchým
9. - 10. 7.	Letní kino
20. 7.	Lanžhot na fest
13. 7.	Krojový výlet
10. 8.	Den koní
17. 8.	Zahráváníí hodů
13. 9.	Předhodové zpívání
14. 9.	Stavění máje
14. 9. - 17. 9.	Hody
21. 9. - 22. 9.	Hodky
30. 11.	Vánoční jarmark
26. 12.	Štěpánská zábava
26. 12.	Svatoštěpánské žehnání koní

Město Lanžhot Vás srdečně zve

Lanžhot Na fest

f Lanžhot Na fest
i lanzhotnafest

... a zábava může začít.

MONKEY BUSINESS

ARAKAIN

SEBASTIAN

BOHATÝ
DOPROVODNÝ
PROGRAM

FESTIVAL
POD ŠÍRÝM NEBEM

20/07/2019

Stadion Lanžhot
U Stadionu 419•691 51 Lanžhot

Moravský psí den

Moravo, připrav se, protože před začátkem prázdnin v Lanžhotě vypukne historicky první Moravský psí den! **Akce se bude konat 22. 6. 2019 od 10 hodin do 18 hodin a zváni jsou všichni milovníci pejsků.** Na této akci se nejen dobře pobavíte, ale dozvíte se plno užitečných zajímavostí, které mohou vašemu pejskovi zlepšit život. Na co se tedy můžete těšit?

Čtvrtá červnová sobota, tedy je rozhodně datum, které se už teď vyplatí poznamenat do diáře. **V prostorách lanžhotského fotbalového hřiště Na Šlajsi** začne v 10 hodin dechberoucí program, na který jsou vaši čtyřnozí parťáci samozřejmě zváni. Detaily se dozvíte na stránkách www.moravskypsiden.cz. Pejsci si budou moci vyzkoušet dostih na 50 metrů, zúčastní se soutěže o Moravského psího šikulu, kde budou s majiteli obcházet stanoviště a plnit zábavné úkoly, nebo se

zúčastní skoku do výšky na speciálně vyrobené překážce. Pokud váš pes navíc skočí ze všech nejvíc, bude odměněn pohárem od starosty Lanžhota a dalšími dárky. Kdo ví, jestli zrovna vy nemáte doma budoucího skokanského šampiona!

Psí den na Moravě si klade za cíl i pomáhat. „Na tuto akci jsou všichni srdečně zváni. Město se rozhodlo nejen pro jeho obyvatele, ale i pro všechny hosty zařídit zdarma čipování pejsků. To bude podle našich technických možností probíhat po celou dobu trvání akce. Dále město Lanžhot intenzivně připravuje podmínky k tomu, aby si Moravský psí den užili všichni jeho účastníci, a to i ti čtyřnozí,“ říká starosta Lanžhota Ladislav Straka.

Jaké má čipování výhody? To se dozvíte v rámci akce Hledání ztraceného pejska. Když je totiž pes očištěvaný, dostane se ke svému majiteli co nejdříve a nemusí putovat do útulku. A to není všechno. Na místě budou i specialisté, kteří vám objasní první pomoc. Co dělat, když se váš pes přehřeje, otráví nebo zraní? I to se na této akci dozvíte.

Zaujala vás událost, ale nemáte pejska? To vůbec nevadí. Moravský psí den dá šanci i pejskům bez domova. Proto se na této

akci bude prezentovat několik lokálních útulků se svými svěřenci. Zkuste dorazit, a kdo ví, třeba tady najdete nového parťáka. A pokud pejska máte nebo o něm neuvažujete, tak to vůbec nevadí. Útulkům můžete pomoci i jinak. Během celého dne si budete moci koupit lístky do tomboly o zajímavé ceny. Vybraná částka se pak rozdělí mezi útulky. Zároveň bude v objektu sběrné místo, kam můžete během celého dne nosit všechno, co by pejskům zlepšilo jejich pobyt v útulku.

A jak vyplnit čas mezi jednotlivými aktivitami? V prostorách fotbalového hřiště bude množství stánků věnujících se psí tematice - krmiva, pamlsky, hračky, oblečení, psí salon, psí cukrárna, psí koučové, zkrátka všechno pro vašeho čtyřnohého parťáka. A páníčci, nebojte se, i o vás bude dobře postaráno. Kromě dobrého jídla a pití si budete moci během chvilky z Moravského psího dne odnést fotografie se svým pejskem a rodinou domů z nej-

modernějšího **foto koutku**. Naučíte se, jak svému hafanovi vlastnoručně vyrobit přetahovadlo, a můžete se podívat na ukázkou psích sportů. Své umění ukážou i policejní psůvodi a pro nejmenší návštěvníky bude připraveno malování na obličej nebo skákací hrad.

Během dne vystoupí i zpěvák, lanžhotský rodák **Jiří Zonyga**, parta zpěváků a herců v čele s **Michaelou Sejnovou** zpívají největší hity z muzikálu Děti ráje a určitě potkáte další známé osobnosti, které pomohou s představením psů k adopci. Akci bude provázet sympatická herečka a milovnice pejsků **Jana Stryková**. Po jejím boku se objeví kynolog a trenér **Daniel Žďárský**, který na místě uspořádá **Staff Bull show** a představí jak hodná a učenlivá jsou bojová plemena.

Určitě se vyplatí navštívit webové stránky www.moravskypsiden.cz, tam se dozvíte vše a také to, jak se můžete do programu zapojit.

VSTUPNÉ
A STARTOVNÉ
ZDARMA

MORAVSKÝ PSÍ DEN

22. 6. 2019 | 10.00-18.00

Lanžhot | fotbalové hřiště

Přijďte s vaším pejskem na den plný osvěty, zábavy a zajímavostí

PROGRAM

SOUTĚŽE – psí dostih, skok do výšky, pejsek šikula

ČIPOVÁNÍ PSŮ ZDARMA | NABÍDKA PSŮ Z ÚTULKU

CHARITATIVNÍ TOMBOLA

CELEBRITY – Jana Stryková, David Koller, Jiří Zonyga,
Pavla a Dušan Vítázkovi, Rudolf Desenský, Děti ráje

Daniel Žďárský – ukázka BULL SHOW

psí sporty, psí potřeby, krmiva, poradny...

www.moravskypsiden.cz

Změna ukládání odpadu na sběrném dvoře v Lanžhotě od 1. 3. 2019

UPOZORNĚNÍ!

Z důvodu změny odbytových podmínek bude stavební suť přijímána do sběrného dvora pouze v maximálním množství jednoho přívěsného vozíku za osobní vozidlo.

Větší množství tak nebude sběrný dvůr přijímat. Odvoz demoličního odpadu a většího množství sutě je nutno si domlu-

vit s firmou, která provádí odvoz, např. AVE Břeclav a. s., Hantály a. s., D. Hodonský, Maška Tvrdonice atd.

Upozorňujeme na zákaz ukládat odpad mimo sběrný dvůr!

Z důvodu změny podmínek likvidace odpadů došlo k úpravě sazebníku úhrad za uložení na Sběrném dvoře Lanžhot.

PRAVIDLA UKLÁDÁNÍ TŘÍDĚNÉHO ODPADU A SAZEBNÍK ÚHRAD ZA JEHO ULOŽENÍ NA SBĚRNÉM DVOŘE V LANŽHOTĚ OD 1. 3. 2019

Sběrný dvůr slouží pouze pro občany města Lanžhota, kteří mají uhrazen místní poplatek za odpad. Neslouží pro podnikající právnické a fyzické osoby. Při příjmu pracovníkem obsluhy sběrného dvora bude provedena vizuální kontrola odpadu, určí se druh odpadu a množství.

Sběrný dvůr je místem zpětného odběru, nejsou přijímána uhynulá zvířata ani jejich části.

Tříděný odpad, který je ukládán zdarma:

- papír (čistý papír, karton, lepenka, noviny, časopisy, obálky, sešity)
- nápojové kartony (obaly od džusů, smetany, mléka, omáček)
- plast (PET lahve, sáčky, fólie, polystyren, plastové nádoby, kelímky, krabičky, výrobky z plastů)
- sklo (skleněné lahve od nápojů, skleněné nádoby, tabulové sklo)

- železný šrot
- kovové obaly od potravin
- potravinářský olej a tuk
- nebezpečné odpady (barvy, laky, zářivky, baterie)
- elektroodpad (pračky, televizory apod.)
- bioodpad (tráva, listí, drobné větve)

Odpady zpoplatněné:

- lakované rámy oken a dveří, nábytek, koberce, matrace (1 postel)
20 Kč/ks
- větší kusy (např. sedací souprava)
40 Kč/ks
- odpad s obsahem azbestu
1.000 Kč/t
- pneumatiky do velikosti R21 (avie)
10 Kč/ks

Stavební suť TŘÍDĚNÁ:

- stavební kolečka
1. kolečko/den zdarma
každé další kolečko/den 10 Kč
- ruční dvoukolák (kára)
1. kára/den zdarma
každá další kára/den 20 Kč
- vozík za osobní auto
střední (300 kg) 150 Kč
větší (do 500 kg) 200 Kč

Větší množství nebude přijímáno!

Papír	Plast	Sklo
✓ krabice karton lepenka 	✓ lahve sešlápnuté PET lahve 	✓ skleněné lahve od nápojů
✓ noviny časopisy reklamní předměty 	✓ sáčky fólie polystyren 	✓ skleněné nádoby
✓ obálky, sešity 	✓ plastové nádoby 	✓ tabulové sklo
✓ kancelářský papír 	✓ kelímky krabičky výrobky z plastů 	✗ varné a laboratorní sklo
✗ pleny hygienické potřeby 	✗ obaly od chipsů plastové trubky podlahové krytiny 	✗ keramika porcelán
✗ mokrý, mastný a znečištěný papír 	✗ plastové nádoby od olejů a chemikálií kombinované nebo znečištěné obaly 	✗ zrcadla drátěné sklo autosklo
Nápojový karton ✓ obaly od džusů, omáček, smotany, mléka 		

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Okénko do farnosti

Jaroslava Bartošová

Vánoce

Jelikož v kostele probíhaly práce na opravách varhan, rozhodl se velký farní soubor nenacvičit slavnou vánoční mší, na kterou se těší mnoho farníků a možná i těch, kteří nepřicházejí do kostela pravidelně, ale na půlnoční mši přijdou rádi. Tím se také potvrdilo staré pořekadlo, že všechno špatné je k něčemu dobré. O doprovod mše se postarala farní schola, a přestože z jejich řad odešli někteří zpěváci a noví nepřibyli, tak jejich zpěv měl velký úspěch.

Tříkrálová sbírka

Nový rok jsme zahájili pravidelnou Tříkrálovou sbírkou. Podle počtu koledníků dospělých i dětí a hlavně podle částky, která se vybrala, je vidět, že lidé nejsou lhostejní k potřebám druhých. V letošním roce se vybralo do pokladniček 113 844 Kč, loni to bylo 110 638 Kč. Počasí tentokrát moc nepřálo, ale ani déšť a sníh neodradily koledníky, aby vyrazili do ulic. Už druhým rokem je koledování zahájeno mší

svatou a požehnáním koledníků v kostele a také nezbytným fotografováním. Tentokrát se koledníci vyfotili před hlavním oltářem v kostele.

Primiční mše

V pondělí 25. února byla v našem kostele dlouho předem naplánovaná primiční mše. Sloužil ji P. Adam Grůza, mnich z francouzského opatství Panny Marie v Sept-Fons. Spolu s novoknězem celebuloval dalších sedm kněží, včetně našeho otce Pavla a děkana Chyby. Mši domluvila sestra novokněze, která žije v Lanžhotě. O veškerou organizaci a hudební doprovod

foto Pavel Balík

primiční mše

vod se postarala rodina P. Adama. Přestože byl všední den, sešlo se na mši hodně věřících, kteří si odnášeli krásný zážitek a novokněžské požehnání. Den předtím měl svou primiční mši v kostele sv. Augustina v Brně, ve své rodné farnosti. Pro Katolický týdeník o svém povolání řekl: „Nebyl to jediný okamžik, nějaký záblesk, ve kterém by mě Pán pozval na svoji vinici, ale pozvolný proces, v němž hrálo roli mnoho faktorů.“ Byl to také příklad

o jedenáct let staršího bratra, který vstoupil do řádu právě v Sept-Fons. „Dnes už Bohu a trapistům patřím cele a jsem za tu milost nesmírně vděčný,“ potvrzuje novokněz v rozhovoru pro KT.

Žehnání varhan

Oprava varhan se plánovala téměř dva roky. První kroky, informace o firmách byly zahájeny ještě v době, kdy v naší farnosti sloužil děkan Chyba. Otec Pavel převzal tuto štafetu a za pomoci farní rady byla vybrána varhanářská firma Tomáše Jeřábka, který vyčíslil generální opravu varhan na 700 000 Kč. Varhany byly rozebrány po Velikonocích loňského roku a odvezeny do varhanářské dílny. Dokončení oprav bylo stanoveno na polovinu měsíce ledna tohoto roku. Přestože farnost nějaký základní kapitál vlastnila, zdaleka by to nestačilo na celkovou opravu. Proto se pravidelně každý měsíc konala jedna kostelní sbírka určená na tuto opravu. Kromě farníků v kostele přispívala i řada anonymních dárců, ať již v obálce vhozené do schránky,

nebo předáním obnosu faráři. Velkým donátorem je také náš rodák P. Jiří Čekal. Za to mu patří náš velký dík. Je samozřejmé, že uvedení opravených varhan do provozu si zaslouží slavnostní atmosféru. Proto otec Pavel s předstihem domluvil požehnání varhan s pomocným biskupem brněnským Mons. Pavlem Konzbulem na neděli 3. března 2019. Naplánován byl také varhanní koncert a doprovod

foto Jiří Kubík st.

při mši svaté s petrovským varhaníkem Petrem Kolařem a katedrálním sborem Magnifikat, který vede. Většina z nás má zkušenosti s opravou něčeho starého. Ať už je to třeba dům či auto nebo nějaký spotřebič. Na začátku jsme si mysleli, že to nebude nikterak složité, ale postupem času se stále víc ukazuje, že je zapotřebí provést další práce, čímž se také posouvá termín dokončení. Tak se stalo i s našimi varhanami. Týden před plánovanou slavností varhanář tvrdil, že se vše stihne, což ovšem neplatilo již o několik dní později. Nastaly totiž další komplikace a nečekané potíže. Co nám však zbývá? Odvolat pozvání biskupa a koncert zrušit? Naštěstí to tak zle nevypadalo. Varhany byly uvedeny do provozu tak, že se na nich bohoslužba dala odehrát a prostý laik by ani nepoznal, že něco není v pořádku. Obřad zehnáni varhan se tedy mohl uskutečnit. Slavnostní mše svatá s biskupem Konzbulem za doprovodu katedrálního sboru Magnifikat pod vedením Petra Kolaře proběhla velmi důstojně. Stejně tak odpolední varhaní koncert na poděkování všem dárcům a sponzorům. Na varhany hrál Petr Kolař a zpěvem doprovázel varhanář Tomáš Jeřábek, o kterém Petr Kolař vtipně řekl, že co neopravil, to musí odzpívat. A že to odzpíval nádherně! Byl to pro zaplněný kostel mimořádný hudební a duchovní zážitek. Dostalo se nám i ponaučení o tom, jak varhany fungují a které hudební nástroje můžeme v jejich tónech zaslechnout. V tuto chvíli může oprava varhan pokračovat ke zdárnému dokončení během měsíce března, v jehož závěru je naplánována kolaudace. S definitivně opravenými varhanami se můžeme setkávat jak při pravidelných bohoslužbách, tak při

dalším varhanním koncertu, který ostatně přislíbil Petr Kolař. Závěrem dodejme, že původní varhany byly postaveny v roce 1892 uničovskou varhanářskou firmou Brauner. Do této doby byly na varhanách prováděny jen menší více či méně zdařilé opravy. Pevně tedy doufáme, že dlouhá desetiletí budou potřebovat větší odborný zásah.

foto Jiří Kubílek

Statistika farnosti 2018

Křest	18 dětí
Svatba	4 manželské páry
Církevní pohřby	19
První Sv. přijímání	19 dětí
Návštěva výuky náboženství	48 žáků

REGION PODLUŽÍ

Okénko regionu

Ples Regionu Podluží

Denisa Spevářová

V pátek 25. ledna 2019 se konal XVI. ročník tradičního plesu Regionu Podluží. Tentokrát se občané ze všech členských obcí sešli v Hruškách. K tanci a poslechu hrála dechová hudba Zlatulka a skupina Graf. Zajímavý doprovodný

program a bohatá tombola jsou na tomto plese již samozřejmostí. Nejen proto, ale i díky výborné atmosféře byla kapacita sálu zcela naplněna. Přijďte se i Vy v příštím roce podívat.

Meziobecní turnaj v kuželkách

I letos se sešli zástupci členských obcí Regionu Podluží k přátelskému utkání v kuželkách o putovní pohár starosty. Semifinálová kola se konala ve dnech 19. a 20. 2. 2019 a velké finále, do kterého se probojovala družstva obcí: Prušánky, Starý Poddvorov, Týnec, Josefov, Mikulčice a Lanžhot proběhlo 26. 2. 2019 v Lanžhotě v hospodě U Bartošů. Po celovečerním boji zvítězilo družstvo z Prušanek (405 kolků), na druhém místě se umístili borci z Lanžhota (317 kolků) a na třetí příčce pak zástupci Sta-

rého Poddvorova (305 kolků). Cenu pro nejlepšího hráče si tentokrát odnesl Pavel Příkryl z Prušanek s výsledkem 121 kolků.

MATEŘSKÁ ŠKOLA LANŽHOT

Okénko školky

tel.: +420 519 336 209 • www.mslanzhot.cz MŠ Lanžhot

Haló, tady karneval...

Markéta Procházková

V neděli 10. února 2019 byl pro děti a jejich rodiče připravený karneval v sále restaurace Podlužan. Vyzdobený sál zaplnily děti oblečené do kostýmů princezen, motýlků, zvířátek, ale i kovbojů, pirátů a rytířů. Všichni se těšili na karneval, na kterém se mohli na chvíli stát svou oblíbenou postavou. Veselí probíhalo za zpěvu písní doprovázených na hudební nástroje agentury Pavla Nováka. Děti pak prožívaly radostné chvíle při zábavných hrách, soutěžích i disco tancích. Na závěr se dětem moc líbilo nafukování balónků. Celá akce byla velmi zdařilá, děti si prožily krásné a radostné odpoledne se svými kamarády a domů si odnesly drobný dáreček a plno zážitků.

Mateřská škola otevřela novou jídelnu a třídu

Lucie Stanko, ředitelka MŠ

V prosinci roku 2018, po úspěšné kolaudaci, jsme konečně po více jak devítiměsíčním provizorním provozu mohli otevřít novou jídelnu s výdejnou a technickými prostory pro provozní zaměstnance. Nevím, kdo z toho měl větší radost, zda paní provozní, kterým se dostalo nového moderního vybavení nezbytného pro výdej

obědů; děti, které už nemusely přecházet do školní jídelny na obědy nebo paní učitelky, kterým ubylo neustálé přecházení a věčná provizorní organizace. Pro děti to byl také zážitek a hned si novou jídelnu oblíbily. Tu nám pomohli společně s dětmi vyzdobit žáci ze základní školy různými výtvarnými kolážemi a obrázky. Ovšem nebyl čas na zahálení, neboť nás čekal ještě

jeden velký úkol, a to stihnout do 18. února 2019 otevřít novou třídu, kterou jsme pojmenovali Džungle. Třída je pro patnáct dětí. Nyní již máme kapacitu celé školky 126 dětí. Proto v lednu proběhl v nezvyk-

lém termínu řádný zápis, třídu jsme úspěšně naplnili, vybavili novým moderním nábytkem, koutkem s kuličkami pro pohybové chvíle, relaxačními závěsnými vaky k odpočinku, kuchýnkou, výtvarným koutkem a velkou hrací plochou s kobercem. Myslím, že každé dítě si zde najde svoje oblíbené místo i hračky, ať už bude vařit nebo chystat oběd, stavět si dráhu z vláček či domeček z lega, prolézat tunelem nebo se koupat v kuličkách či jen odpočívat ve vaku s knížkou. Celé vybavení

se nese v duchu džungle. A jelikož vše dopadlo dle plánu, tak jsme mohli 18. února spolu se starostou, dětmi a rodiči slavnostně otevřít! Už se těšíte, co chystáme dále? Nechte se překvapit! :)

foto Kateřina Paulíková

Přednáška pro rodiče – školní zralost

Jana Martináková

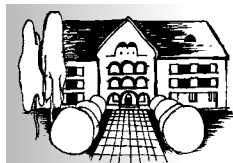
Ve středu 20. února 2019 se v prostorách mateřské školy uskutečnila přednáška pro rodiče a pedagogy na téma Ve školce mi bylo fajn, ale budu školákem. Lektorkou byla Mgr. Lenka Bínová z Pedagogicko-psychologické poradny v Brně, která se věnuje nejen praxi, ale i přednáškové činnosti.

Hlavní tématem přednášky byla problematika školní zralosti. Školní zralostí rozumíme dosažení takového stupně tělesného a duševního vývoje, který umožňuje dítěti se zdarem si osvojovat školní znalosti a dovednosti. Zahájení školní docházky je pro dítě zásadní změna jeho životní situace – je životní událostí.

Výuka v základní škole předpokládá, že školu zahajuje dítě, které je plně způsobilé

zvládnout všechny požadavky. Pro školsky zralé dítě docházka nepředstavuje závažnější problém. Naopak je tomu u dítěte školsky nezpůsobilého. Takové dítě může být nejen neúspěšné, ale konfrontace se školními nároky může vést až ke ztrátě duševní rovnováhy, mohou se objevit neurotické příznaky, poruchy chování, ale i somatické obtíže (menší odolnost a zvýšená náchylnost k nemocem). Lektorka rodičům objasnila, jak lépe vnímat potřeby svých dětí a co mohou pro rozvoj svého dítěte udělat.

Poděkování patří nejen Mgr. Bínové za poutavou a podnětnou přednášku, ale i všem rodičům, pedagogům mateřské a základní školy za jejich účast.

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA
LANŽHOT
Okénko školy
tel.: 519 336 207
www.zsLANZHOT.cz

f Masarykova základní škola Lanžhot

f Knihovnička Mzš Lanžhot

f Klubko News

Krásně zasněžené časy na horách

Filip Beneš

Ve dnech 8. – 14. ledna 2019 jsem se zúčastnil lyžařského a snowboardového kurzu v Kunčicích u Starého Města pod Králickým Sněžníkem. Stejně jako u jiných ročníků to byla zábava. Hodně zábavy. Začneme ale hlavním tématem – lyže a snowboard. Byli jsme rozděleni na tři týmy – začátečníci (jejichž součástí jsem

byl i já), pokročilí a žáci, již se rozhodli jít na snowboard. Začátečníky měl na starosti pan učitel Drahekoupil, pokročilé paní učitelka Polášková a žáky se snowboardy pan učitel Líbal. Vedle nich jsme zde měli ještě dva asistenty. Kupodivu se lyžování jevilo jednoduché a zábavné. Pády ale nechyběly. Nebudu zde podrobněji rozebírat

akce jednotlivých týmů, ve zkratce bych raději uvedl, že každý se zdokonalil a začátečníci jistě již nyní nejsou začátečníky. A teď pár zajímavostí. Když jsem se já, jakožto začátečník, poprvé ocitl na svahu (respektive na pomě), přeslechl jsem příkaz pana učitele k zastavení na vrcholu, a když jsem se tam ocitl, řekl jsem si, že rovnou sjedu dolů. Bez zatáček. Jako na běžkách – pěkně rovně. Ve zdraví jsem to přežil, ale málem jsem byl prý vyloučen. V kolektivu byla velmi žádaná Bene-Show. Jednalo se o slátání Všechnopárty, Sejdeme se na Cibulce a Show Jana Krause. Všechno v mém podání. Na chatě U Profesora, kde jsme byli ubytováni, výborně vařili, avšak na jedno jídlo si všichni stěžovali. Švestková omáčka. Ta byla součástí jídla slaného, což byl problém. Jak už jsem ale naznačil, kurz se vydařil, navíc i krásně sněžilo. Byly to krásné časy.

Navštívili jsme místo, kde nechceme skončit

Tomáš Šesták

Jako každý rok i letos se deváté třídy podívaly na Úřad práce v Břeclavi. Nejprve jsme probrali, co bychom chtěli a nechtěli v životě dělat, co bude práce obnášet, co je k ní zapotřebí a samozřejmě taky kolik bude vynášet. Poté jsme vyplnili menší dotazník a na základě našich odpovědí nám počítač vyhledal pracovní pozice, které by k nám seděly. O mnohých zaměstnáních jsme slyšeli poprvé – např. střelmistr,

prýmkař či poříčný. Jiným jsme se zasmáli, někdo měl být kapitán lodi či letadla, jiný zase porybný, trenér, DJ, režisér. Jiné ale splnily naše představy - architekt, veterinářka nebo policista. Následně jsme ab-

solvovali pohovor o nejlepší škole pro nás každého. Mně to požadavky splnilo, jiným zase ne. Tento výlet pomohl i těm, co ještě nevěděli, kam jít.

Vydalí jsme se do planetária po stopách Alberta Einsteína

Dana Batková

Návštěvu planetária v Brně jsme společně plánovali od listopadu minulého roku, když nám jeho pracovníci vyšli vstříc a nachystali nám odpolední pořad s názvem Tajemství gravitace: Po stopách Alberta Einsteína. Samotný výlet se uskutečnil 10. ledna a společně s dětmi ze školní družiny jeli

i žáci ze speciálních tříd naší školy. Vzhledem k tomu, že planetárium patřilo jen nám, proběhlo všechno bez komplikací a můžu říct, že jsme byli všichni nadšení. Důkazem byly otázky: „Kdy pojedeme zase znova?“ Zazněly hned v autobuse při zpáteční cestě, takže budeme muset na jaře vymyslet další výlet.

Projekt na záchranu vzpomínek začal ve vězení

Radek Topolanský

Možná jste již někdy zaslechli o projektu Příběhy našich sousedů, jenž pořádá organizace Post Bellum (latinsky „po válce“), do kterého se zapojila i část redakce Klubka včetně mě. Cílem projektu je zachovat drahocenné vzpomínky pamětníků formou rozhovoru. Projekt vzniká ve spolupráci s Českým rozhlasem a funguje v půlročním cyklu příprav na setkání s pamětníkem a na vytvoření rozhovoru. Celý projekt vyvrcholí 19. června předvedením rozhovorů v břeclavské synagoze. Pro nás tento projekt začal v únoru spolu s dalšími skupinami žáků ze škol z Břeclavi a okolí. Společně jsme se přepravili do Brna, kde jsme se výjimečně dostali do prostor bývalé káznice na Cejlu. Již dříve jsem se sem dostal při tematické procházce Brnem, leč jako jediný z celé skupiny. Prováděl nás sympatický průvodce, který nás obeznámil s neklidnou historií místa, s příběhy zdejších vězňů a nelidskými způsoby výslechů jak za dob komunismu, tak i za Protektorátu Čechy a Morava. Mě osobně fascinoval příběh Petra Křivky z Kobylí, o kterém jsem slyšel poprvé. Tento hrdina byl za první světové války legionář, potom pracoval na železnici a za druhé světové války ho zatklo gestapo kvůli odbojářské činnosti. Neuvěřitelně se mu podařilo utéci z Kounicových kolejí po výslechu

gestapa a uniknout do zahraničí, kde se dokonce dostal do osobní ochranky prezidenta Beneše. Po válce byl jakožto rebel proti komunismu zatčen a popraven právě v káznici na Cejlu. Naživo jsme viděli i kapli Panny Marie, jež byla přemalovaná ve stylu socialistického realismu, aby zcela přestala sloužit pro věřící vězně. Velice depresivní byly neosvětlené cely smrti. Těším se na pokračování projektu, kdy už budou probíhat přípravy na rozhovor s pamětníky historických událostí 20. století.

Lanžhot má florbalové talenty i na 1. stupni

Martina Moravcová, Filip Beneš

Tým v sestavě Zbyněk Petrla, Filip Košutek, Patrik Moravec, Lukáš Konrád, Vojtěch Steiner, Marek Šimko a Kristýna Svačinová s brankářem Andrejem Vodou se na začátku února pod vedením trenéra Petra Moravce zúčastnil okresního turnaje hráčů do 12 let v Břeclavi. Proti týmům ze základní skupiny (např. Tvrdonice, Březí) vyhráli a lehce se dostali do semifinále. V tom porazili Valtice a zajistili si postup do finále. V doslova dramatickém utkání o první místo, kde zprvu se ZŠ Slo-

váckou prohrávali 2:1, nakonec zvítězili 6:4. Získali poté pohár a také vstupenku na turnaj krajský. Krajské kolo se konalo 26. února v Rousínově. Zde tým poměřil síly s domácím týmem a pak také Ivančicemi a Znojmem. Z osmi týmů náš skončil na 6. místě.

Třídní volby vyhrála dívčí síla a nápady

Tamara Mikičová, Aneta Novosadová

V rámci hodin politologie v občanské výchově jsme v 9. třídách uspořádali školní volby. Jejich cílem bylo ve trojicích vymyslet vlastní stranu včetně názvu, loga a programu, s kterým bychom chtěli vyhrát volby v Lanžhotě. Po rušných diskusích jsme cíle dali dohromady na papír či do videa a představili je svým voličům – spolužákům. Jak pan učitel Vlasák vysvět-

lil, některé změny jsou v moci radnice, některé ne, nicméně jsme se nad problémy často shodovali. Anonymní hlasování do urny rozhodlo, že v 9.A nejvíce zabodovaly Lanžhotčanky a v 9.B Sportovní strana Lanžhot, kterou tvořily také holky. Zde vám přinášíme výběr ze všech programů – od Lavičkářů Lanžhot až po Lanžhotskou stranu metalistů a zelených. Chceme:

- veřejné koupaliště za stadionem
- zdravější jídla ve školní jídelně, přizpůsobit stravu i vegetariánům a alergikům
- více akcí pro mládež, čajovnu/kavárnu, farmářské trhy
- centrum pro mladé v bývalém „Domu služeb“
- obnovit kino, opravit muzeum a více pečovat o památky
- zvětšení školní haly a v ní potravinový automat (víkendové zápasy)
- rekonstrukce sportovních hřišť - Pastvisko, basketbalové a golfové hřiště Na Šlajsi
- reprezentativní dresy pro lanžhotské sportovce
- větší čekárnu u lékaře
- opravu silnic ve městě, cesty na Pohansko a mostu směrem na Kostice
- sáčky u košů na psí exkrementy
- benzinovou pumpu a více parkovišť

- kantýnu do školy, školní uniformy a Lanžhotskou vysokou školu
- více cyklostezek, laviček a košů
- opravu vlakového nádraží a výpravní budovy, vylepšení autobusových zastávek
- více košů na třídění odpadu
- uklidit celý Lanžhot
- zasadit více stromů a vybudovat více parků
- vybudovat policejní stanici
- občerstvení na in-line dráze
- oživit a přiblížit život babiček a dědečků mladým
- veřejné WC
- tvrdý zásah proti pálení plastů a odpadu a odstranění černých skládek
- víc strojů pro workout hřiště
- zaměřit se na turistický ruch a cyklisty
- vyčistit vodní toky v Lanžhotě
- zachování tradic a folkloru!

Stůl

Josef Jožulka Uher

*Ten první mamičky po mojím narození v jařích
měl hnědou desku, s letorosty jako oranisko;
to byly jeho vrásky, svědci chatrného stáří,
kdy mamička svou krásou byla mládí víc než blízko.*

*Jen co jsem povyrosl nosem nad tu desku stolu,
tak jeho brázdy, časem vyorané, rád jsem hloubil;
buď nehty, pluhem nože, taženým jak párem volů...
I takto lásku maminčinu přechoť jsem zdobil.*

*DNES, mamičku když v duchu vidím, jak nám krájí
o svátcích něco, z čeho sobě nejmiň ponechává,
já, tatka, sestřička jsme cítili se jako v ráji,
než přijdou zase dny, v nichž nouzi vládu u něj přenechává.*

*Pták války s křídly plamenů nám v letu uklov domku půl,
na dvoře zůstal ležet jako mrtvý rozlámaný stůl...*

Na vratkých nohách stával uprostřed malé kuchyňky našeho kotovicového domku. Kousek od černého železného „šporheltu“, vyrobeného zámečnickem Fajlérem (Feilerem), přes dva domy od našeho. Na plotnách pékávala mamička béleše a lokše. Když už k sobě plotny špatně přilehaly, díval jsem se škvírou mezi nimi na čertíky plamínků, poskakujících na hořících polínkách.

Osmdesát let jsem byl jedináčkem. Otec pracoval u vlakových pošt a tak, hlavně za války, když byl totálně nasazený v Rajchu, od čtyř let věku jsem v podvečerech sedával u stolu s mamičkou jenom já. Čítávala mi pohádky nebo vyprávěla o svém dětství. Knížky milovala a byla skvělá vypravěčka a pamětnice. Až do vysokého věku. Hlavní zdroj mého poznávání světa a lidí. Jen díky ní už v pěti letech jsem rozluštil záhadu tvorby slov a vět. Začal jsem si číst sám.

Bylo to úžasné procitnutí! Ale mamička, coby „kchórová“ a pohřební zpěvačka, vlastníci sametový alt, naučila mne u toho stolu i mnoha kostelním a světským písničkám. Sousedky říkaly, že jsem zpíval jako slaviček, brzo dokonce dvojhlasně s mamičkou. A pokaždé, když nad Lanžhotem lomozily hromy a blesky, na stole v hrníčku hořela svíčka hromnička a my s mamičkou jsme se při ní modlili, nebo se strachem k sobě tulili pod duchnou. Hrůza z bouřek bývala tenkrát mezi lidmi hluboce zakořeněná.

Narodila se nám Růženka a jako čtyřletá už také přisedávala ke stolu, bradou nad její desku. Ani jsem tehdy ještě netušil, v jakou oázu štěstí se stůl s kuchyňkou proměňoval, když jsme jej „obejmuli“ všichni čtyři. O dnech převzácných. Jen snad tvář mamičky se netajila radostí a blahem. Určitě však netušila, že spolu

s námi sedávala u stolu ještě jedna neviditelná osoba, paní Štěstěna. Starý moudrý Říman Publius Syrus o ní už před tisíci roky říkával: „Štěstí je vrtkavé, rychle vymáhá zpět, co dalo!“ O pravdivosti jeho výroku jsme se měli brzo přesvědčit i my.

V sobotu 7. dubna 1945, před devátou hodinou ranní, na začátku bitvy o Lanžhot, přilítla se střemhlavým letem ruská bombardovací stíhačka a náš dům, spolu se sousedových Fabišových, střelbou z křídelních kulometů zapálila a mně div že neustřelila hlavu. Střecha a půda shořely, stropy odolaly. Hasící lidé z jizbičky a kuchyňky povynášeli na dvůr, co se dalo. Přejít fronty přes obec jsme, rodiče a my děti, přečkali v suterénním sklepe domu pana Hakaly u hřiště, blízko Cajce.

Do domku si mohli rodiče odskočit a podívat se až ve čtvrtek 12. dubna 1945, kdy už byl Lanžhot obsazený Rudou armádou. Hlavně maminka se s hrůzou v duši

šla podívat, co se stalo se vším tím, na dvůr zpod hořící střechy povynášeným. Jednou dovolila, abych ji doprovázel. Na dvoře byl stav tak zvaného „Božího dopuštění“. Maminka s tatkou zjistili, že i zloději si přišli na své, byť s bohatým lupem odcházet nemohli, nic takového nebylo u nás k mání.

A pak přišla ta dojemná chvilka, která se navždy zabydlela v mojí dětské paměti, s přežitím až do té staré. Vidím maminku, jak s tváří v dlaních a s očima plnými slz, stojí nad troskami našeho staříckého stolu z kuchyňky. I jeho šuplík byl prázdný. Bez nože, kterým jsem prohluboval brázdy letorostů stolu... Kdo ví, kde v té chvíli dlela štěstěna. Vedle maminky určitě ne. Tiskla se tam k mamince a její obrovské vůli jiná, neviditelná osoba, která jako poslední vyvádí jedince a lidstvo z neštěstí ven, k lepším zítřkům: NADĚJE!

Vedla do nich maminku i nás ostatní...

Budíž slovo dáno pravdě

Josef Jožulka Uher

V poledne 20. 2. 2019 se uskutečnilo po několika letech reprízované interview na TV Šlágř moderátora J. Pospíšila s lanžhotským zpěvákem a vypravěčem Františkem Uhrem. V rozhovoru došlo v souvislosti s mou osobou k pochybení, která musím uvést na správnou míru, aby se už neopakovala.

VÍNEČKO BÍLÉ...

Pan Pospíšil položil Fr. Uhrovi otázku, zda ví, že TŘETÍ SLOKU známé písničky FRANTIŠKA HŘEBAČKY alias FANOŠE

MIKULECKÉHO nenapsal (jde o její slova) Mikulecký, ale JOŽULKA UHER od vás z Lanžhota. František Uher dal v rozpacích najevo, že neví. Aby nakonec, jen tak koutkem úst, dodal, že si myslí, že napsal všechny tři sloky. Nejprve bych chtěl předeslat, že už před několika roky se mne telefonicky pan Pospíšil na neznámého autora třetí sloky ptal a já mu zcela srozumitelně odpověděl, kdo to doopravdy byl.

Pan Fanoš, od mládí přítel mého otce a především otcovy sestry tetičky RÓZKY

HORÁKOVÉ UHROVÉ, to zcela jistě nebyl. Když jsem se s ním sprátlil i já a došla na tu třetí sloku řeč, vždycky se kvůli ní zlobil a pěkně by to asi od něho slízl její skutečný autor.

Nějaký ten rok po smrti Fanoše měl jsem o něm s tetičkou Rózkou, jako její nejmilejší a nejdůvěrnější synovec, řeč. Došlo při ní i na tu třetí sloku z Fanošovi písničky Vínečko bílé. Tenkrát tetička, už blízko konce života, prozradila (pod slibem, že o tom mohu informovat i veřejnost, až po její smrti), že třetí sloku

ke kamarádově písničce přidala ona! Prý ji ani ve snu nenapadlo, že se tak ujme. A Fanoše najeduje. Kdo ví, jak by si to byl s ní vyříkal, byť ji měl v takové účtě a rád! Stejně, jako jsem ji měl i já, a proto jsem slib dodržel a ani jí nevysvětlil, proč jsem byl s Fanošem zajedno: dvě vínečka a třeba i tři, čtyři, můžeme ve vši počestnosti mít rádi, ale dvě frajárky je něco úplně jiného, ač zde můžeme mluvit o metafoře... Ale kdo z nás, tvůrců, nechýbuj? A přece se nás lidé nezřikají...

Lanžhotští vojenští veteráni

Josef Jožulka Uher

Tě v historii našich národů smutné skutečnosti, si v rámci oslav stého výročí vzniku Československa, podílu východních i západních legionářů na něm, jako že i různých událostí, souvisejících s vál-

kou, tedy s I. světovou válkou, si objektivně a s jistou úctou všimlo i několik málo našich historiků v tisku, nebo v diskusích v TV a rozhlasu. Co by tou skutečností mělo (a také skutečně bylo!) být? Nu, sta-

Ruští zajatci v Lanžhotě za 1. svět. války

tisticky dokázaná pravda, že v uniformách rakouské armády za císaře pána bojovalo, ale i mnohem více umíralo, vojáků z Čech, Moravy a Slezska! Aniž by je kdo k tomu nutil. Byli odvedeni, přísahali, a protože až do té doby, než poznali hrůzu války, také hluboce věřili v Pána Boha, jímž se zaštiťoval i císař František Josef I., mnoha upřímně milovaný. Byli mezi nimi, vedle legionářů coby protivníků, také mladí a starší muži z Lanžhotu. Statečně se bili za spíše jenom Rakousko a země Čech, Moravy a Slezska, než i za Maďary. O vlasteneckém vztahu našich lanžhotských mužských předků svědčí i existence (ješ-

tě před vypuknutím války) tedy slavného spolku - sdružení tzv. VOJENSKÝCH VETERÁNŮ! Fotografie z roku 1906 byla pořízena při slavnostním vysvěcením jejich PRAPORU (viz zcela vlevo). Můj stařeček, otcův otec Joska Uher - Uhřík, leží dole s trubkou! Jako velkou tragedii považoval, že než v roce 1917 jako 49letý zemřel, tak se mu donesla zpráva, že jeho nejstarší syn Martin, přeběhl na východní frontě a stal se legionářem! Takový to byl tenkrát šeredný svět, bratr proti bratru... Oslavujeme-li v Lanžhotě legionáře, nehaníme ty, kteří se k nim nedali...

Poznaly

J. J. Uher

Když byly v minulém zpravodaji zveřejněny fotografie poutníků z MARIAZELL 1918 a z VYSVĚCENÍ ZVONU 1928 s výzvou, aby nám bylo dáno kýmkoliv na vědomí o tom, že někoho na snímcích poznává, ani jsem moc nedoufal, že se někdo takový přihlásí. A přece!

1) Jako první za mnou přišla paní MARIE DUBSKÁ, rozená TUREČKOVÁ z Komárnova. Na fotografii poutníků identifikovala PRASTAŘEČKA JANA BARTOŠE (zemřel ve věku 61 let v roce 1922) a jeho MANŽELKU MARIÍ, rozenou Šestákovou z Dolní ulice, která se narodila v r. 1863 a zemřela ve věku 91 let v r. 1954. Tito dva měli čtyři dcery, z nichž jedna, která zůstala na domě, se provdala za Turečka. Zde je tedy počátek rodu komárnovských Turečků, které současníci už dobře znají.

2) Druhou ochotnou informátorkou byla moje spolužačka paní BOŽENA ZONYGOVÁ rozená ŠESTÁKOVÁ od obecné školy. Na fotografii vysvěcení zvonu poznává svoji stařenku Marii Ciprysovou z Komárnova (víme, že se traduje rčení „U Darmovzalů“.) Zemřela v roce 1980. Na témže snímku je manžel výše jmenované (stařeček B. Zonygové) FRANTIŠEK CIPRYS. Podrobnější údaje nezná.

Ale při vysvěcení zvonu, jako současně obřadu, byly dvě tzv. KMOTŘENKY ZVONU. Na snímku, dvě svobodná děvčata v kroji. Ta vlevo, při pohledu na snímek, je MARIE CIPRYSOVÁ, Komárnov a druhá vpravo MARIE ŠVIRGOVÁ, Komárnov též, až dole.

Spolu s vedoucí redaktorkou zpravodaje K. Paulíkovou, dík oběma za vstřícnost a odvahu!

Náš lid

Jaroslav Štancel

Na našem Podluží dobře známý národopisný pracovník **PhDr. Josef Folprecht**, ministerský rada v. v., nyní redaktor revue „Naše zahraničí“, vydávané Čsl. zahraničním ústavem v Praze, dožívá se 70 let. **Narodil se 6. dubna 1879 v Lanžhotě, jako syn zasloužilého nadučitele EDUARDA FOLPRECHTA.** Studoval gymnázium v Uherském Hradišti současně s drem **JOSEFEM PYSKATÝM, VAVŘINCEM BRUMOVSKÝM a drem PAVLEM HODONSKÝM. Z těchto čtyř prvních lanžhotských studentů žije už jen on sám.** Filozofii studoval nejdříve na universitě pražské, pak na Sorbonně v Paříži. Po ukončení studií stal se profesorem na gymnáziu v Plzni, později v Praze ve Vršovicích.

Své první literární a vědecké práce věnoval svému milému rovinnému a slunnému kraji, našemu Podluží, a to zase v prvé řadě svému rodišti Lanžhotu. **V r. 1908 vydal „Příspěvky k mluvě lidu slováckého na moravském Podluží“ a stať „O nářečí moravsko-slovenském“ v díle „Moravské Slovensko“,** jež v roce 1920 vydala Národopisná společnost v Praze. **V roce 1917 pořídil z lanžhotského prostředí s bratry Degly první český národopisný film „O děvčicu“. V roce 1919 napsal obšírný „Památník Moravskoslezské besedy“,** kde zvláště zhodnotil obávanou tzv. moravskou literární kritiku. Psal o těchto věcech do Českého lidu a jiných časopisů. Po několika let byl literárním redaktorem Moravsko-slezské revue.

V nejtěžších dobách převratových v letech 1920 - 1923, kdy na Slovensku byly

ještě boje, ujal se jako přednosta školského referátu v Bratislavě, kde neúnavnou pílí a vytrvalostí se mu podařilo vybudovati školství slovenské, o které si získal zásluh nemalých. Z Bratislavy byl povolán do ministerstva školství a národní osvěty v Praze, kde vedle svého úřadu věnoval se pracím literárním.

Když v roce 1930 jmenován byl generálním inspektorem zahraničních čsl. škol, usilovně zabýval se otázkami našich zahraničních krajanů. **Procestoval téměř všechny země evropské, severní Afriku a blízký Orient až po Bagdád.** Všude se staral o záležitosti krajanské a jim věnoval tyto své samostatné literární a vědecké práce: **Čechoslováci polští, Čechoslováci jugoslávští, Čechoslováci rakouští,** kterážto díla vydal spolek Komenský v Praze. V roce 1929 vydal spis „**Naši krajané v cizině**“ a v roce 1937 obšírné dílo „**Československé školské obce v evropském zahraničí**“. O potřebách a o otázkách našich krajanů v cizině psal do všech možných časopisů, jako do revue „Naše zahraničí“, do časopisu „Vysoké školy politických nauk“, do revue „Cíl“ i do denních listů. V roce 1947 vydal Čsl. zahraniční ústav jeho další knihu „**Studie o povaze zahraničních krajanů**“.

Od roku 1930 je členem předsednictva a nyní členem akčního výboru Čsl. ústavu zahraničního. Když ústav splýnul za protektorátu s Domovinou zahraničních krajanů, **spočívala celá tato nebezpečná tehdy práce na něm jako na úřadujícím místopředsedovi,** a to až do roku 1941, kdy byla Domovina Němci rozpuštěna. **Svému rodnému kraji zůstává PhDr. Folprecht věren. Má rád svou rodnou obec LANŽHOT a své rodáky. Zachy-**

til věrně celý život Lanžhotských před 40 lety, zvyky, obyčeje, práci, písně od kolébky až ke hrobu v knize Lanžhot, věnované svému rodišti. Kniha tato bude ojedinělým národopisným dílem, jakým se nemůže pochlubit žádná dosud obec v celé republice. Je jen na MNV/Místní národní výbor - pozn. J. J. U. / v Lanžhotě, aby bylo toto dílo co nejdříve vydáno tiskem. A neznáte jeho rozhlasová pásma „Lanžhotské koledy“ a „Besedu na přívoze lanžhotském“?

PhDr. Folprecht dožívá se své sedmdesátky opravdu v plném zdraví, svěžesti a při tom v ustavičné práci. „Řeku“, povídali tetka Bartošíčka, „sú ten pan Folprecht pořád šohaj.“ A mají pravdu, kdo ho zná, nikdy by nevěřil, že má ty roky.

LANŽHOTČANÉ, celé naše krásné Podluží a všichni jeho upřímní přátelé přejí mu do dalších let hodně stálého zdraví, mnoho a mnoho zasloužené spokojenosti, projevují mu tak úctu a díky za práci, již dosud pro dobro našeho lidu vykonal.

Důležité vysvětlení

Josef Jožulka Uher

Výše uvedený text je mým doslovným OPISEM ČLÁNKU, který vyšel v národopisném časopise MALOVANÝ KRAJ č. 4 v dubnu 1949! I s fotografií našeho slavného rodáka. Ten však už dva roky poté, v roce 1951, zemřel. Pravděpodobně v Praze. Tam také byl možná i pohřben. Měli bychom vědět kde a jeho případný pomník vyfotografovat. Veškerá písemná pozůstalost by se měla nacházet v krabicích některého pražského archívu (podrobnosti zná přítelkyně Lanžhota PhDr. Jitka Matuzsková z Brna). Kdo se ujme

Josef Folprecht
pořízeno někdy před rokem 1936

jejího prozkoumání? Možná jsou v ní i zajímavé fotografie ze starých lanžhotských časů. A navíc: nadučitel Eduard Folprecht, otec PhDr. Josefa Folprechta, je jedním z mála ČESTNÝCH OBČANŮ LANŽHOTA, díky jeho mnohaleté učitelské činnosti v obci. Byl též varhaníkem, tím, který varhanictví naučil sedláka Františka Michalicu z Kostické ulice, Františka I. - PRVNÍHO.

Autor článku v Malovaném kraji pan Jaroslav Štancel byl učitelem, publicistou a známou břevlanskou osobností. Jak vidíme, jeho přání, aby rukopis PhDr. Josefa Folprechta „LANŽHOT“ byl vydán knižně. Bohužel funkcionáři minulého režimu o něco takového zájem neměli a po roce 1990 byl jeden z nejslavnějších lanžhotských rodáků zcela zapomenut.

Ale brzo poté, co v únoru 1959 z iniciativy kronikáře prof. Pavla Holobrádka, byl u nás založen (jsem posledním žijícím jeho

spoluzakladatelem) Muzejní a vlastivědný kroužek, ještě i za předsednictví Antonína Mayera, byl jsem pověřen vyhledáním pozůstalých po PhDr. J. Folprechtovi, a to i za pomoci SNB - v dnešní mluvě policie. Byla to dobrá pomoc.

A důvod hledání? Rukopis Folprechtova pojednání LANŽHOT. V LEDNU 1961 OPISUJE ČLEN KROUŽKU Vítěk Pyskatý, na stroji tuším šest kopií, originál rukopisu, pouze zapůjčený. Na titulní stránce opisu je poznámka: Originální autorův rukopis, majetek Dr. R. Gostofa v Praze, opsál Vítěk Pyskatý v lednu 1961.

Dva dorosty

Josef Jožulka Uher

O historii lanžhotské kopané, která bude za tři roky slavit už **STÉ VÝROČÍ ZALOŽENÍ**, napsal a vydal několik brožur dlouholetý a nejobětavější pracovník (záměrně se vyhýbám slovu funkcionář, protože ne vždycky to tituluje člověka pracovitěho a činného) Laďa TUČEK - Palaňa, při příležitostech jubileí fotbalu v Lanžhotě, pod hlavičkou SK (Sportovní klub) nebo Sokol (to až po únoru 1948). Tu a tam jsem s nějakými těmi trochami přispěl i já, takže konec dalším zbytečným povídáním coby úvodem tohoto článku.

Sportovní fotbalový klub v Lanžhotě dal „dokupy“ první jeho předseda pan Kocanda, za pomoci elánu mladíků, kteří si k míčudě (fotbalovému míči) poprvé „přičichli“ ve Vídni a posléze v Břeclavi. Někdy před koncem dvacátých let minulého století se proti nim „vyprсили“ fotbaloví nadšenci pod hlavičkou Rudá hvězda Lanžhot (politicky levicově orientovaní).

Letos, v dubnu 2019, uplyne 140 let od narození našeho slavného rodáka, který se od Lanžhota nikdy mnoho úcty a uznání nedočkal. Ani třeba pojmenování po něm některé z lanžhotských ulic. Asi to není Šolochov, Olbracht, Gagarin či Wolker - čtveřice komunistů.

Na závěr něco nepolitického. Tou tetkou Bartošickou, byla asi paní Bartošová, manželka Cyrila Bartoše (hraje v tom filmu O děvčicu), ze sedláckého domu oproti obecké škole, ve které nadučitel Eduard Folprecht asi bydlel a v níž se možná narodil i jeho slavný syn Josef.

Nevydrželi s nadšením dlouho. Po rozpadu se mnozí z nich zařadili mezi hráče SK. Posílili jej...

Celá dvě desetiletí nebyla lanžhotská kopaná vnímána fotbalovou veřejností mimo hranice okresu. První krok za ně, do rozměru kraje, učinili překvapivě DO-ROSTENCI. Stalo se tak v roce 1942, kdy se probíjovali až do finále tenkrát známé tak zvané BRADOVY ZÁPADOMORAVSKÉ ŽUPY. Bohužel, smůlu měli v tom, že se proti nim postavil suverénně snad na celé Moravě nejlepší dorost, reprezentující SK ŽIDENICE. Byl to po několika desetiletí nej kvalitnější brněnský fotbalový klub. V roce 1947 byl přejmenován na ZBROJOVCE BRNO. A když v roce 1962 je v Brně zrušena jeho velká konkurentka RUDÁ HVĚZDA, stává se hlavní město Moravy už doménou pouze fotbalistů ZBROJOVKY. Dovolím si dodat, že jak se Zbrojovkou, tak i s Rudou hvězdou si

fotbalisté SOKOLA LANŽHOT „užili své“ slavné, ale hlavně nespravedlivě trpké. Ale o tom by byla dlouhá kapitola...

Vraťme se zpátky do roku 1942. Tehdy byli dorostenci z SK Židenice několikanásobnými přeborníky dorostenecké kopané v Čechách a na Moravě. (Poznámka: Byl protektorát, v rámci Velkoněmecké říše.) K prvnímu finálovému střetnutí o titul mistra dorostenecké Bradovy západo-moravské župy mezi SK Židenice a SK LANŽHOT došlo 3. května 1942 v Brně, na židenickém škvárovém hřišti Na rybníčku. (Poznámka: Ještě v roce 1949 měly travnatý povrch fotbalového hřiště pouze dva kluby, a to LANŽHOT, přírodní na Pastvisku, a NV (ŠK) Bratislava na Tehelnom poli! Všude jinde měla hřiště povrch z udusané hlíny, z rozdrčené škváry anebo

antuky. Aktivní fotbalisté dneška si jistě dovedou představit, jaký vliv měly tyto terény na hráče, žádné skluzy atd.) V prvním finálovém střetu utrpěli naši dorostenci krutou porážku 0:14! Nedivme se, když uvážíme, co všechno bylo už předem proti nim. Hlavně však rozhodovala fotbalová výkonnost dorostenců Židenic.

O týden později, 10. května 1942, se uskutečnil odvzetý mač v Lanžhotě. I když byli Žideničtí stále vysokými favority, tentokrát i při výhře 8:2 to až tak snadné neměli. To ocenilo i neuvěřitelné množství diváků - **celý jeden tisíc!!!** Jak dále čtu v análech Ladě Tučka - Palaně, základ dorostu SK Lanžhot v té době (a toto stojí za pozornost!) tvořili: **Jan Gajda, Létal z Kostic (byl to habán kluk), Jendík Kostka, Tonda Polách, Mirek Petrla,**

Dorost z roku 1949. Na hřišti Na pastvisku. Po vítězném zápase (1:0) s dorostem NV (ŠK) Bratislavou. Při pohledu na snímek stojící zleva Lacka Trubač, Laďa Tuček, Pavel Petrla, Ludva Kruták, Lexa Říha (kapitán), Jožulka Uher a Zdeněk Stráník. Dřepící zleva: Jenda Kubík, Franta Ciprys-Čapla (brankář) a Joza Tuček.

Oldřa Hakala, Jožka Prokop, Štěpán Zonyga, Ladona Uhlíř, Miloš Trčka a Jara Tuček (Prďa).

V brožurce Ladě Tučka-Palaně dále čtu: Dalším střetnutím se židenickou kopanou bylo zase utkání dorostenců, a to v roce 1947, kdy se náš dorost probojoval do finálové skupiny župního mistrovství. Soupeřem mu byli dorostenci SK Židenice, Viktorie Uherský Ostroh a Arsenalu Husovice. Vítězem se opět stali dorostenci SK Židenice. Nic víc, třeba výsledky, L. Tuček neuvádí. Jenom dodává, že v základu mužstva našeho dorostu byli chlapci, kteří o dva roky později, v roce 1949 po získání titulů mistra Čech a Moravy, v dvoukolových bitvách s dorostenci Bohemians Praha, Alba Hořovice (mistr Čech) a NV (ŠK) Bratislava (mistr Slovenska), pouze vinou horšího skóre **skončili v kategorii fotbalového dorostu Československa na DRUHÉM MÍSTĚ**, když vyhráli ve všech

zápasech, prohráli až v tom posledním, rozhodujícím, na Tehelnom poli v Bratislavě. **Letos – 2019 bude tomu už 70 LET.** V nejdůležitějších závěrečných utkáních nastupoval dorost v této sestavě (budu uvádět zleva): **gólmán (brankář) Franta Ciprys – Čapla; levý a pravý bek (obránce) Jenda Kubík a Lujcik Kruták; levý a pravý halv (záložník) Lexa Říha, kapitán, a Zdeněk Stráník; centrhav (střední záložník) Joza Tuček; levé křídlo Joza Hodonský (Lacka Trubač); levá spojka Vojta Mikulič; centrforvard (střední útočník) Laďa Tuček (Kája Paulík); pravá spojka Pavel Petrla a pravé křídlo Jožulka Uher (střelec nejvíce branek, v 33 zápasech 33 gólů, stejně jako v roce 1943 útočník prvního mužstva Josef Uhlíř), řečený Jožulka, král střelců v soutěži I.B!**

Lanžhotský fotbalový dorost z roku 1949 - letos před 70 LETY, lze dodnes, v časovém nahladu, považovat za téměř

Dorost Sokol Lanžhot 1949

fantastický fotbalový úspěch, v němž vytvořil několik rekordů v počtu vyhraných zápasů, vstřelených branek, divácké návštěvnosti atd. Nelze ani pominout, jakých kariér někteří z nich dosáhli, **např. brankář Franta Ciprys - Čapla (druhý brankář, po Dolejším, v repr. mužstvu ČSR aj.), nebo útočník Pavel Petrla, který k postupu na stejné posty jako Fr. Ciprys, měl hodně blízko. Smutnou kapitolou je nemocí předčasně zastavená kariéra Jožulky Uhra, člena krajské reprezentační jedenáctky, kdy mu pravou spojku hrál slavný fotbalista, ale především hokejista Vlastimil Bubník - Bubál. Dnes z mužstva, které je výše jmenovitě uvedeno, dožívají už jenom **Zdeněk Stráník a autor tohoto článku.****

Tak tedy dva dorosty z historie kopané SK - Sokol Lanžhot. HISTORIE, a na to nesmíme zapomenout, se udála na přírodním pradávnm trávníku hřiště na Pastvisku. **To volá po pamětní desce.** Ale to je moje volání k neslyšícím...

Ve středu 9. dubna 1975, v rámci oslav 30. výročí osvobození Lanžhota Sovětskou armádou, uskutečnilo se přátelské utkání v kopané **SOKOL LANŽHOT - ZBROJOVKA BRNO.** Při této příležitosti vydal oddíl kopané **SOKOLA LANŽHOT, URČITĚ TEXTEM Ladou Tučkem,** v chudické vizáži, v počtu 400 přísně sledovaných kusů, opatřenou brožurku, ze které čerpám to, o čem nevím. **A i když je text hlavně věnovaný DVĚMA DOROSTŮM, nedá mi to, abych na závěr neodcitoval dva zajímavé a výpovědní odstavce. Cituji:**

Začátkem padesátých let došlo k prvním stykům mezi I. mužstvy obou oddílů. **NAŠE SE PROBOJOVALO DO KRAJ-**

SKÉHO PŘEBORU. Zbrojovka Brno se do této soutěže dostala také. V roce 1951 vyhrál Lanžhot doma nad Zbrojovkou 2:0, v Brně skončilo utkání remízou 2:2. V tomto střetnutí nás reprezentovali: **Jara Hostinský, Joza Tuček, Jara Karas, Jenda Kubík, Mirek Petrla, Oldřa Uher, Jenda Ciprys - Fabiš, Pavel Petrla, Ladona Uhlíř, Miloš Trčka a Vavřín Bartoš - Kominěk.** V roce 1953, se uskutečnilo pravděpodobně jedno z nejdramatičtějších utkání v historii lanžhotského fotbalu, kdy bylo naše mužstvo účastníkem krajského přeboru. Ten se tehdy hrál jednokolově. O tom, které z mužstev získá titul krajského přeborníka, mělo rozhodnout střetnutí Sokola Lanžhot se Zbrojovkou Brno. **Pro nervy velkého počtu diváků napínavého boje odcházeli z hřiště jako vítězové 4:3 Lanžhotští, právem oslavovaní bojovníci v kopačkách, praví to amatéři a čistě lanžhotští odchovanci, bez cizích legionářů!**

Brněnští a lanžhotští fotbaloví příznivci debatovali o tomto zápase nejen kvůli jeho pro Brňáky nečekanému výsledku, ale také kvůli fantastickému výkonu lanžhotského brankáře Jary Hostiny, jehož krajská fotbalová veřejnost vůbec neznala a v Lanžhotě samotném byl pokládán téměř za náhradníka z nouze. V tom roce 1953 na brněnské Zbrojovce oslnil jako by patřil do I. ligy! Však se prý také Brňáci poptávali, kde ti Lanžhotčané takovou klasu získali. Zde musím připomenout, že v roce 1949, slavném pro dorost S. Lanžhot, byl Jara hráčem tohoto dorostu coby brankář - kapitán, než byl vystřídán v druhé polovině roku Frantou Ciprysem - Čaplou. Jara byl velmi skromný a nadmíru obě-

tavý kluk, který si toto zavzpomínání na něho zaslouží.

Vyslechl jsem nemálo debat o tom, co vedlo lanžhotský fotbal z výkonnostního i soutěžního vrcholu, k pozvolnému pádu. Měly to být tyto dvě příčiny:

PRVNÍ

Rok 1956. Druhé, podzimní kolo II. fotbalové ligy. Poslední rozhodující zápas Sokol Lanžhot- Lokomotiva Spišská Nová Ves. Lanžhot vítězí 4:3 a v konečné tabulce se posunuje na pěkné 9. místo z 12 mužstev. Leč ani to mu nestačí k udržení se ve II. lize! A proč? O jeho sestupu rozhoduje jediný gól! To se hrál tutéž neděli zápas I. ligy a to mezi domácí Žilinou a pražskou Spartou. **Těsně před koncem střetnutí střílí vynikající střelec hostů, levé křídlo Tadeus Kraus vyrovnávací gól. Ten odsuzuje žilinské fotbalisty k sestupu do II. ligy, a naše, Sokol Lanžhot jako čtvrtého od konce tabulky, k sestupu do divize!**

Hody

PhDr. Stanislava Kloferová, CSc.

Ústav pro jazyk český AV ČR

Přídavné jméno odvozené od podstatného jména **hody** je **hodový**. Je tvořeno příponou **-ový** (a v dalších rodech pak **-ová**, **-ové** atd. Je tedy **hodová mája**, **předhodové zpívání**, **hodový tenisový turnaj**, **hodová diskotéka**, **hodová muzika**.

Existuje i přídavné jméno **hodovní**, které je odvozeno od slovesa **hodovat** příponou **-ní**. Označuje všechno, co souvisí s hodováním, ne tedy se slovem hody. Je třeba **hodovní tenisový turnaj**, **hodovní stůl** atd.

DRUHÁ

Měli by hrát moravskou, ale pletichy brněnských fotbalových funkcionářů (v pozadí tlaky politické) nařizují hrát sestupivšímu Sokolu Lanžhot v sezóně 1958-1959 v divizi slovenské. Způsob hry slovenských mančaftů našim vůbec nevyhovoval. A tak za rok sestupují do I.A třídy. Odtud, k nevíře, na dvě sezony do I.B! Jakoby do nedávné minulosti...

Fotbalový Sokol Lanžhot se zvedal i klesal. Nikdy už však nevystoupil až tam, odkud od konce čtyřicátých do poloviny padesátých let udivoval celorepublikovou veřejnost. Následovníci těch slavnějších už začínají hrát na novém hřišti Na Šlajsi. **Slavná historie fotbalového Pastvicka končí!**

Ale tak už to chodilo a chodí i v lidském životě jako takovém. Ide o to, nelpět pouze na jednom druhu smyslu života. Je bohatý na jiné, stejně jako sport!

Ústav pro jazyk český
Akademie věd České republiky

A ještě snad pro zajímavost: slovo hody má v Slovníku spisovného jazyka českého tři významy: 1. hostina s bohatým výběrem jídel; bohatá slavnost - tento význam je hodnocen jako „poněkud zastaralý“; 2. svátky - význam hodnocen jako „zastaralý“; 3. posvícení - význam hodnocen jako „nářečí“ (např. blížil se čas hodů, jít na hody).

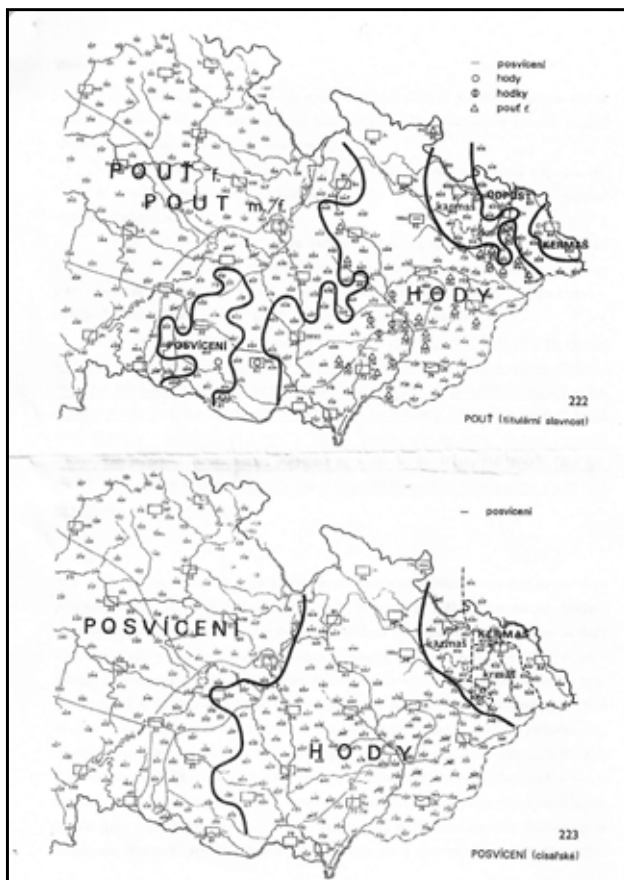
Slovo hody ve vašem významu je tedy nářeční. **Na mapě z českého jazykového atlasu (má 6 dílů a vyšel v letech 1992 -**

2011), která ukazuje, že hody jsou ryze moravské, a to jak ve významu „titulární slavnost“, tj. původně slavnost k uctění památky světce, jemuž je zasvěcen místní kostel, tak ve významu „císařské posvícení“, jehož vznik je spojen s osobou císaře Josefa II., který z důvodu omezení počtu posvícení stanovil v roce 1786 jednotné datum konání posvícení na neděli po sv. Havlu (16. říjen). Toto tzv. císařské posvícení se však zcela neujalo (jak o tom svědčí pojmenování v řadě obcí na východní Moravě, viz mapa).

Lanžhot

Ano, obyvatelé Lanžhota jsou skutečně (spisovně) **Lanžhoťané**. Název obyvatelé se odvozuje příponou - **an** od názvu obce, hláska před touto příponou se měkčí (je-li tohoto měkčení schopna). Tedy **Lanžhot + an** za průvodního měkčení **t v ě** nám dává **Lanžhoťan**. A další obyvatelé názvy: **Kostice + an = Kostičan**, **Tvrdonice + an = Tvrdoničan**, **Týnec + an = Týnečan**, **Bojanovice + an = Bojanovičan**, **Nová Ves + an = Novovesan** (Novovesčan by bylo tehdy, pokud by se obec jmenovala Nová Veska; pokud Nová Víska, pak Novovísčan), **Stará Břeclav + an = Starobřeclavan**, **Brno + an = Brňan** (a Brňanka; Brňák a Brňacka jsou nespisovné podoby, koneckonců tak

jako Pražák, Pražacka, spisovně Pražan a Pražanka), **Kút/Kout + an = Kůťan/Kouťan**. Od Cahnova by mělo být **Cahnovan**, **Ranšpurk + an = Ranšpurčan**. Existují ale také jména obcí/měst, od kterých spisovný jazyk obyvatelská jména netvoří, jako např. **Planá, Veselí...** Sem patří i **ono Brodské** (**Brodčan** je krkolomné, **Brodčan** „ztratil“ příponu - **ské**). Opakuji, jde o spisovný jazyk. Nářečí a místní mluva si názvy typu **Brodčan** (vyslovováno jako **Bročan**; jde o zjednodušení skupiny dč v č) samozřejmě vytvoří, slouží přece dob-

ré věci - porozumění v regionu. Pozornost ještě zaslouží nářečí **Tvrdončan** (spisovně **Tvrdoničan**) a **Bojanovčan** od **bojanovský**. Jde opět o nářeční zvláštnost, je vynechána část - **ic (e)**. Kdysi proběhl velký spor mezi Františkem Trávníčkem, profesorem na brněnské universitě, a Petrem Bezručem. Bezruč se zasazoval o zkrácené podoby (**tvrdomský**), Trávníček namítal, že z přídavného jména nelze vyčíst název obce. Kdo měl posléze ve sporu „navrch“, je jasné. I jeho argumenty jsou pádné. Proto **Tvrdonice - tvrdomský - Tvrdončan**

(řada **Tvrdonice - tvrdomský - Tvrdončan** je pouze nářečí, a tedy nespisovná).

Vžitá slova nářeční lze použít kdykoliv, jsme-li „mezi svými“ ať už v rodině, v pospolitosti celé obce, popřípadě regionu, ale opakují - vždy „mezi svými“. **Spisovné formy se mají užívat tehdy, je-li projev zaměřen „výše“, tj. je-li veřejný.** Samozřejmě, že např. na místních hodech lze nářeční formy použít, je to ono „mezi svými“, třebaže jde o oficiální/veřejné vystoupení.

Největší koňský svátek roku v Lanžhotě

Kamil Somorovský

Foto: Václav Šálek

Každoroční Svatoštěpánské žehnání koní v období vánočních svátků se v Lanžhotě koná již od roku 2007. Patří k nejvýznamnějším veřejně společenským událostem, je největším koňským svátkem v městečku s 3.760 obyvateli na moravsko-slovenském Pomoraví.

Velikému obdivu se těší nejen domácí chovatelé koní, ale i návštěvníci ze širokého okolí a blízkého zahraničí.

Žehnání koní má svoji nepopsatelnou krásu a kouzlo. Každý jezdec či kočí (forman) se chce prezentovat své koně v tom nejlepší světlo a vyprosit si hlavně zdraví na další rok. Požehnání koním a jejich majitelům vykonával místní duchovní otec **Pavel Römer**, rodák z Rajhradu u Brna.

Celé štěpánské sváteční odpoledne s velikou precizností připravil agilní spolek **Koňské stezky v Podluží**, v čele její místopředsdkyní **Petrou Uhrovou** (na fotografii s moderátorkou Janou Krásnou), z které vy-

Jana Krásná (moderátorka)
a Petra Uhrová (místopředsdkyně)
Spolku Koňské stezky Podluží v Lanžhotě

zařuje veliká vášeň ke koním a nadšení z této společenské akce. Při této příležitosti nesmíme zapomenout poděkovat těm, kteří stáli u zrodu štěpánské slavnosti, která dostává rok od roku výraznější punc. Byli to především bývalý místní farář František Putna, Libor Uher Pazdernák, Cyril Bartoš Bartošík, Božena Korínková.

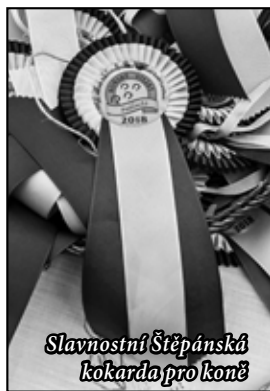
Letošní 12. ročník se těšil veliké divácké pozornosti, za ideálního počasí sledovalo zajímavý rituál žehnání množství lidí.

Po slavnostním zahájení P. Pavel Römer přiblížil význam svátečního dne: „Žehnání koní je náboženský obřad, kterým si slavnostně vyprošujeme požehnání pro naše koně, aby v tom v nastávajícím roce byli zdraví a vyhýbaly se jim různé neduhy.“

A proč právě 26. prosince na svátek sv. Štěpána?

Svatý Štěpán zemřel jako první mučedník křesťanství, proto je nazývaný prvomučedníkem. Svátek sv. Štěpána byl již od zavedení vánočního svátku stanoven na den následující po slavnosti Narození Páně, aby se vyjádřilo těsné spojení Ježíše a jeho prvního mučedníka. Je s ním i v rozporu: radost z narození střídá žal z umučení a smrti.

Svátek sv. Štěpána patřil a dodnes patří k vůbec nejoblíbenějším svátkům v roce. V tento den se chodilo koledovat, na koledu vyrážely děti i chasa, v kostelích kněží světili sedlákům osivo, popř. oves. Také se říká, že „na Štěpána není pána“. Na svatého Štěpána mohla chasa měnit službu. Mohli odcházet k jinému hospodáři. Chasa ale neodcházel a s prázdnou. Dostávala nějakou výslužku,

často vánočku, drobný peníz nebo nějaké oblečení.

Sv. Štěpán je patronem koní, kočích a pacholků u koní. V mnohých krajinách se však tyto zvyky začali také spojovat se sv. Leonardem, ochráncem koní.

V Lanžhotě se dodnes výrazně udržuje formanské řemeslo, aktivně se také rozšiřuje jezdecká činnost. Z uvedených skutečností vznikla

myšlenka, aby se žehnali koně a jejich majitelé, kteří si zaslouží za práci velikou úctu a pozornost.

Duchovní otec před zraky diváků požehná koníčky, které obdaruje vánoční (štěpánskou) kokardou na postroji (viz obrázek) a majitel - koč (forman) dostane na upevnění zdraví pohárek kvalitní slivovice, aby se jim společně dařilo i v budoucnu a koním i jejich chovatelům se vyhýbaly jakékoli neduhy.

Tato ušlechtilá zvířata jsou mezi lanžhotskými starousedlíky dodnes nedělitelnou součástí jejich rodin.

Moderátorka **Jana Krásná** (viz foto) odborným výkladem postupně představila 18 párů koní zapřažených ve vozech, ale i jednotlivce v sedle.

Akce, která výrazně zviditelnila město, má značnou podporu lanžhotského městského zastupitelstva a svou účastí ji poctil starosta obce Ladislav Straka.

Obřad žehnání měl zahájit nejstarší člen spolku v Lanžhotě **Jiří Uher** Pazdernák, bohužel se nemohl kvůli nemoci zúčastnit. Zastoupil ho jeho syn Libor Uher (viz foto) s koňmi Sára (5 roků, českomoravský belgický kůň) a Rena (15 roků, norický

kůň), dále přicházeli Delon (22 roků, teplokrevník) a Perla (9 roků, kobyla českého teplokrevníka) s majitelem Zdeňkem Kořínkem a postupně další.

Veliký obdiv diváků mezi velkou plejádou koní získali urostlí **fríští koně**, 12roční Menneke van de Plum a 8měsíční Grace s majitelem **Pavlem Dankem** z obce Dojč. Ze Šaštína - Stráží (oba okr. Senica) byla na slavnosti přítomna Pavla Vajčiová v sedle s kobylou Bona (13 roků, český teplokrevník).

Lanžhotská chovatelská legenda, kovář a podkovář koní, sedmdesátiletý **František Ciprys Darmovzal** vyslovil krásnou myšlenku: „Když se podíváme na ladnost, vytrvalost a krásu koní, musíme žasnout nad moudrostí Stvořitele. V Lanžhotě máme dostatek chovatelů, kteří mají ke koním vřelý vztah a zaslouží si velikou pozornost široké veřejnosti.“

V závěru slavnosti všichni jezdci a kočí objeli tři kolečka kolem kostela před zraky diváků a půl tučet místních mládenců zpěvem dotvářelo vánoční atmosféru skvělého štěpánského odpoledne.

*František Ciprys Darmovzal
Lanžhotský kovář-podkovář s koněm Meteor*

Žehnání místním farářem

Lanžhotský spolek Koňské stezky Podluží překypuje aktivitou

Kamil Somorovský

Když koně lákají.

Spolek Koňské stezky Podluží v Lanžhotě byl založený na podzim v roce 2010 ve spolupráci s městem Lanžhot. V současnosti v čele tohoto dobrovolného sdružení stojí dlouholetý chovatel a milovník koní Zdeněk Uher Fabiš, který spolu s Petrou Uhrovou za podpory dalších členů vytvářejí podmínky pro jezdeckví, koňskou turistiku či agroturistiku. Spolek se značnou měrou podílí na kulturní, osvětové a hlavně sportovní činnosti. Nezapomíná ani na vzdělávání nových členů spolku z řad mládeže, kterým vštěpuje základní myšlenky a návyky chovu koní, ježdění či práce s koňmi.

Aktivní spolek okolo koní v Lanžhotě v průběhu kalendářního roku už od dob svého vzniku tradičně připravuje čtyři zajímavé a atraktivní společenské akce: Májovou vyjížďku (7. 5.), Den koní (11. 8.), Hubertovu jízdu (4. 11.) a Žehnaní koní (26. 12.).

Během svátečního Svatoštěpánského žehnaní řekla v rozhovoru hlavní organizátorka a místopředsedkyně Petra Uhrová o jejich spolku další zajímavosti: „Koně nás spojují, je to jednoznačně naše zába-va a hobby. V Lanžhotě v současnosti lidé chovají asi 40 koní. Převažují tažní koně, ale jsou i chovatelé, kteří mají teplokrevníky. Koně využívají na praktickou práci v lese, na poli, ve vinohradech apod.“

„Akce, které spolek Koňské stezky Podluží organizuje, jsou výlučně pro propagaci koní a spolku, přičemž vytváří co nejlepší podmínky pro talentovanou mládež ze širokého okolí pro jezdeckví a koňskou turistiku.“

„Lanžhotské hody se ve městě konají v polovině září. Nejdůležitější úkol pro chasu začíná už ve čtvrtek před hodovou nedělí. Chlapci a mládenci se nastrojí do historických krojů. Načesané a nastrojené koně zapřáhnou do dvou vozů – kladničáků a jedou do Čárského háje na slovenské straně pro krásné rovné borovice, které předem vyhlédli stárci. Borovice pro přípravu máje je zapotřebí dovézt do Lanžhota, jsou totiž symbolem hodů.“

„S naloženými kmeny na vozech se chlapci se zpěvem vracejí do Lanžhota na náměstí. V pátek se kmeny ostrouhají a tesaři mají za úkol jich dat dohromady pomocí kovových obručí. V podvečer chlapci vykopou několik metrů hlubokou jámu. V sobotu nastává ruční stavění máje, při kterém pomáhá celé městečko, je to unikát.“

„Z plejády lanžhotských kočích při této přípravě byli František Bača, Jan Bartoš Zonyga, Jan Šulák Maja. Tito formani se bohužel už na nás dívají z nebe. Mezi dlouholeté formany také patří František Ciprys Darmovzal, Jiří Uher Gál, Jiří Uher Pazdernák, Pavel Balga Kubala, Mirek Bartoš

Kaca. V současnosti ty starší vystřídali mladší ambiciózní formani Zdeněk Uher ml. a Jiří Krásný.“

„Kdo byl někdy v lese pro máju, tak ví, že to není žádná idylka. Je to veliká dřina a zodpovědnost. Co všecko musí kočí předvídat, aby se něco nestalo... Kluci z chasy se nadřou s ručním shobením borovic - máje v lese a s nakládáním na

kladařský vůz. V Lanžhotě se dlouhodobě prosazuje a obnovuje spojení člověka s koněm a přírodou. Závěrem třeba říct, že činnost v spolku není jednoduchá, jak se mnohým zdá. Při akcích se vždy snaží vzdát hold lanžhotským kočím - formánům a jezdcům. Tato ušlechtilá krása zdobí nejen naše město, ale i aktivitu, které se věnují s nadšením, záplem a radostí.“

Moje zamyšlení

Marie Uhrová

V posledním čísle loňského roku našeho zpravodaje Lanžhot mě zaujal článek Josefa Uhra o pěších poutích Lanžhotčanů našich stařenek a stařečků. Měla jsem stařenku, která mi o těchto poutích vyprávěla a mnohých se i účastnila. Vždycky vzpomínala na pouť do Mariazell a Vamberic. Když jsem se jí jako malá holka zeptala, kde to je, tak mi odpověděla: „No, Mariazell je ve Štýrsku a Vamberice v Polsku.“ Když byli ve Vambericích, navštívili i poutní místo na Vartě. Zůstaly mi po ní nějaké fotky a obrázky. V pozdější době už stačilo jít pěšky jen do Marianky a Šaštína. Za totality zanikly i tyto pěší poutě, a proto jsme jezdili vlakem, ale po určité době vlak nahradily autobusy, což využíváme dodnes.

Chtěla bych se s vámi podělit a trochu informovat o našich poutích. Protože mě baví organizování, tak ještě v zaměstnání jsem zajišťovala různé akce, ale hlavně zájezdy. Při každém zájezdu jsme navštívili něja-

ký kostel, pokud bylo blízko poutní místo, tak jsme se zastavili i tam. Když jsem šla do důchodu, začala jsem organizovat poutě i v Lanžhotě. Vedu si záznamy o našich návštěvách těchto mariánských míst a dnes se s vámi podělím o poznatky z našich poutí, které jsme uskutečnili od roku 1995 do roku 2018. Za tuto dobu jsme navštívili asi 160 poutních míst. Nejvíce jich bylo do Mikulčic, na Svatý Hostýn a Svatou Horu, do Žarošic, Týnce, Sloupu, Křtin, Hlubokých Mašůvek, Zlatých Hor, Zašové, Štípy atd. Jezdíme také do zahra-

Pouť na Svatý Hostýn 2009

ničí, několikrát jsme se podívali do Mariazell, Vambeřic, Čenstochové, při této pouti jsme zavítali do Krakova a do rodiště Jana Pavla II. ve Vadovicích, také jsme viděli Maria Dreieichen, Maria Taferl, slovenskou Marianku a Turzovku.

Zúčastňujeme se poutí také jako skupinky, které neorganizuje Lanžhot, byli jsme v Medžugorje, Lourdech, Římě, Svaté zemi atd. Byly doby, kdy jsme do Mikulčic jezdili dvěma autobusy. A dnes? Autobus jede jeden, z Lanžhota nás jede asi patnáct a autobus doplní poutníci ze sousedních obcí a ještě zůstane některé místo volné. Dříve jsme jeli na pouť i desetkrát do roka a teď sotva dvakrát. Bylo by krásné, kdybychom v tom, co naši předkové začali, my pokračovali. Stálo by to za zamyšlení!

Vzdělávat se můžete v každém věku

Marie Petřlová

*Každý, kdo se přestane učit,
je starý, ať je mu dvacet nebo osmdesát.
Každý, kdo se stále učí,
zůstává mladý.
Henry Ford*

Univerzita třetího věku je jednou z forem celoživotního vzdělávání organizovaná Provozně ekonomickou fakultou České zemědělské univerzity v Praze. Studium představuje dvouletý vzdělávací program. Uvítaly jsme, že se naše knihovna stala jedním z jejich konzultačních středisek. Výuky se mohou zúčastnit ti, kteří pobírají starobní nebo invalidní důchod. Přihlásilo

se nás 11 žen. Od října 2018 jsme začaly chodit na přednášky do zasedací místnosti městského úřadu. Jsme rády, že nemusíme jezdit na U3V do Brna nebo jiných měst, ve kterých jste již mnozí studium absolvovali. Setkáváme se 1x za 14 dní. Z nabízených témat jsme si vybraly České dějiny a jejich souvislosti. Lektor profesor Zdeněk Beneš působí v Ústavu českých dějin Filozofické fakulty UK v Praze. Dostaneme studijní materiály a knihovnice Jitka Petřlová nebo Jaroslava Bartošová nám přednášku z počítače přenesou na plátno. Velmi zajímavá a upoutávající slova přednášejícího doprovázená výjev z historie

nás zavedou do dávných časů. Po skončení přednášky si zkusíme společně test. Doma si každá udělá povinný test na PC. Test se

skládá z 10 otázek. Správnou odpověď si můžete vybrat ze čtyř možností. Každý test má jiné otázky, můžete si jej zkusit, kolikrát chcete. Stačí pět správných odpovědí. Závěrečný úkol je ze všech přednášek a má 24 otázek, ze kterých musí být alespoň dvanáct dobře. Požadovanou 80% účast a studijní výsledky nás splnilo deset. Z Provozně ekonomické fakulty v Praze jsme obdržely pamětní listy s blahopřáním k ukončení 1. semestru. Pokud nám dá Bůh zdraví a studium zvládneme, jsme pozvány na promoci v aule ČZU V Praze. Od 21. února pokračujeme s tématem České dějiny a jejich souvislosti II. s jednou posilou. Na každé setkání se těšíme. Ožívujeme si to, co jsme se učily ve škole a obohacujeme o nové poznatky a detaily z bohaté historie naší země.

Děkujeme J. Petřové a J. Bartošové, že se této zdařilé akce ochotně ujaly a také městu Lanžhot, pod jehož patronací U3V je.

Jste šikovný/á. Nejste z Lanžhota?

Vlasta Ciprysová

To jsem slyšela několikrát za den. Bylo to úsměvné rčení paní Vlašicové, kterou potkávám dodnes v Domově seniorů. Vždy zajde na kávičku a u toho si zpívá písne od Vlasty Horákové, jež byla skvělá zpěvačka a úžasná malířka. Nejedna obraz visí v Americe i v našich domácnostech. Také vzpomínám na čin Vlasty Horákové, kdy po válce vzala hlínu do šátku, donesla ji k pomníku partyzánů do Beskyd, a jak ji nesla, její hlas se ozýval beskydskými lesy. Ještě jsou pamětníci, kteří danou situaci pamatují.

Paní Vlašicová se dala opět do zpěvu a když ztichla, našla jsem ji, jak vypráví příběh dobrovolníkům 7. tříd z Kupkovy školy. Vyprávěla o válce, o bojích v Lanžhotě a to, jak se lesem prodírali, aby utekli do Břeclavi, ale vyprávěla jim i veselé historky, jak tancovali u Lamberků a na zábavě v Kosticích, na kterou chodili přes louku a pole.

Dnes by paní Vlašicová Lanžhot nepoznala. Lanžhotčané byly vždy pracovití. Zachovávají si kroje i zvyky. Mají být na co pyšní. Vždy vzpomínáme, když zpíváme narozeninovou píseň s naším ředitelem Domova

seniorů v Břeclavi: „U břeclavské pile stojí koně šimle, dojeli tam na nich chlapi Lanžochané. Lanžochané pyšní, na co ste k nám došli, my nemáme pro vás malované izby. Nemáme, nemáme, malovat si dáme, to vám, Lanžochané, k vůli uděláme.“ A zrovna paní Vlašicová dostala na narozeniny poděkování od ředitele a dokonce dnes už býva-

lého starosty Dominika. Byla z toho velmi nadšená.

Sice máme trvalý pobyt v domově seniorů v Břeclavi, ale naše srdce jsou a stále budou v Lanžhotě. Pozdravy do Lanžhota od paní Šefčíkové, paní Kubíkové a k nim se přidává i já, která posílá pozdravy i svým bývalým žákům.

Druhý domov

Vlasta Ciprysová

Druhým domovem nazýváme Dům seniorů na Pěšině 13 v Břeclavi. Poprvé jsem do domova důchodců zavítala před dvěma lety. Na poprvé jsem věděla, že je to můj druhý domov.

Důležitá je péče a právě tady ji máme - 5x denně dostáváme jídlo, svačinu a pití také. Výborně zde vaří. Prádlo nám do týdne přinese sestřička vyprané a vyměněné, a dokonce nám pomáhají dát i věci do skříně. Vedoucí prádelny Vlasta Průšánská dohlédne, aby vše bylo v pořádku. Každodenní úklid pokojů a každodenní pomoc při osobní hygieně, o to se tu starají moc milé sestřičky.

O volný čas, kterého máme hodně, pečují sociální pracovnice Vendula Baťková, která má kořeny také v Lanžhotě. V zastřešeném přístřešku na zahradě se připravují soutěže kuzelek a písně. Posledně se nám líbila Zlatulka a Břeclavánek, který přivedl své kamarády ze Slovenska a Polska. Když je nepříznivé počasí, může se akce uspořádat v jídelně nebo ve společenském sále. Sociální pracovnice mají vše do puntíku připravené, např. když je téma dne Slovensko, tak nám nachystají korbáčiky, když je Rakousko, tak sachrův dort. Zdařilá byla beseda Antonína Vojtky a jeho obrazech.

Dověděli jsme se, že náš dům je nejlepší v kraji a s tím souhlasíme, nemalou zásluhu na tom má ředitel David Malinkovič, který dovede naslouchat i připomínky. Každým rokem je dům zkrášlován, krásná je i zahrada a okolí domu. Poděkování patří všem sestřičkám, k nim patří i ty od nás z Lanžhota - Jana Turečková, Jana Jáhnová a Alena Trčková, nedám dopustit také na sestřičku Irenku.

paní Ciprysová s malířem Vojtkem

Předhodové zpívání v Lanžhotě

Mírek Dostál

Koncem léta byl náš mužský sbor pozván „Mužáky z Lanžhota“ k účasti na tradičním „Předhodovém zpívání“ v Lanžhotě, které se konalo 14. září v sále restaurace Podlužan. Účast našeho sboru byla ukuta zásluhou L. Jana při organizování koncertu k 150 letému výročí F. Sušila na jaře letošního roku. Do Lanžhota jsme vyrazili v době dopravní špičky malým autobusem v devítičlenné sestavě včetně (zpívajícího) řidiče J. Linharta a muzikantského doprovodu primáše J. Pokorného.

Za základ našeho repertoáru jsme vybrali hornácké písně o Brně i s ohledem na místo koncertu a podlužácké zaměření organizátorů i ostatních přizvaných sborů – Mužáci Šardice, Mužáci Prušánky, mužský a ženský sbor z Lanžhota. Vstup jsme na místě improvizovaně doplnili o podlužáckou píseň „Ten Lanžhotský mlýn“, kterou si s námi zazpívala i část publika a pohotově se přidala i CM Guráš s primášem Janem Omastou, též bývalým aktivním členem našeho krúžku. Po skončení oficiální části následovala volná zábava, při které se zpívalo a verbovalo za doprovodu CM Guráš.

Účinkující sbory se prezentovaly velmi kvalitními hlasy, dvou až tříhlasými zpěvy písní, sice z velké části uměle komponovaných jejich sbormistry, což je obecný fenomén zpěvů na Podluží, ale též několika velmi pěknými lidovými písněmi. Tyto nám staromilcům zazněly jako opravdové klenoty. Nicméně i my jsme nakonec uznali, že bychom se měli doučit slova podlužácké písně „Zpívali mužáci pod kaštaný“ zkomponované Jožulkou Uhrem, která tvořila společný závěr.

Rád bych ještě uvedl několik málo postřehů. Předhodové zpívání se konalo v kvalitním sále s výbornou akustikou, sál byl obsazen diváky střední generace, zatímco chasa, která stavěla na náměstí před sálem máju, poslouchala z reproduktoru Vondráčkovou. Náš sbor byl uvádějí moderátorkou překřtěn po vzoru domácích na „Mužácký sbor Slováckého krúžku“, což v nás vyvolalo úsměvnou reakci. V sále byli mimo domácích též naši přátelé z bratislavského krúžku, atmosféra byla po celou dobu přátelská a občerstvení výborné. Za vše patří pořadatelům dík a snad někdy znova...

foto Kateřina Paulíková

Slaviček Podluží

Marie Prajková

Pod stejným názvem se v neděli odpoledne 10. 3. 2019 konala vzpomínka na lanžhotskou rodačku Boženu Šebetovskou - Královou u příležitosti jejích nedožitých stých narozenin. U této příležitosti proběhla veřejná nahrávka Českého rozhlasu Brno v sále Podlužanu. Na uskutečnění této akce se podílelo i naše město Lanžhot. Zvláště s organizací a také se vstupenkami a umístěním diváků vypomohla děvčata z kulturní komise.

Vyprodaný sál odměnil potleskem a aplausem obě muziky, BROLN i Břeclavan, sólisty i oba naše lanžhotské sbory. Také moderátoři Monika Brindzáková a Jiří Kokmotos z brněnského rozhlasového studia byli obecenstvem velmi srdečně přijati.

Když jsme se po skončení programu potkávali s některými návštěvníky, tak vystoupení hodnotili velmi příznivě. Někteří však dodali, že k dokonalosti v programu chyběla alespoň jedna píseň v podání jubilantky a někteří očekávali, že se v průběhu odpoledne dozví něco o její životní pouti. A právě tato jejich připomínka nás přiměla k tomu, že jsme se rozhodli o Boženě Šebetovské napsat do tohoto čísla zpravodaje.

Boženka spatřila světlo světa v Lanžhotě dne 6. ledna 1919. Narodila se v ulici Lesíčkové. O rok později se narodil bratr Jan. Rodiče Jan a Ludmila Králových zakoupili dům v ulici Komárnov, kam se rodina přestěhovala. Nyní je zde penzion. V roce 1925 začala Boženka navštěvovat Obecnou školu v Lanžhotě. Navštěvovala také Měšťanskou školu v Lanžhotě, kam chodili

také žáci z Kostic a Tvrdonic. Tuto školu ukončila v roce 1933. V roce 1939 - 1940 absolvovala dvouletou rodinnou školu v Hodoníně. Tolik o jejím vzdělání.

Dne 15. 3. 1934, kdy bylo Boženě Králové patnáct let, ji přivedla maminka do rozhlasu do Brna (tehdy to byl Radiožurnál), aby tam zazpívala několik písní, protože nedlouho před tím toto studio navštívil její otec a řekl, že má doma dceru, která pěkně zpívá. Z tohoto podnětu vzniklo písňové pásmo s názvem „Ten lanžhotský mlýn“, ve kterém zpíval také Martin Šesták z Lanžhota a na cimbál písně doprovázel pan učitel Kobzík ze Staré Břeclavi. Tyto písně se přímo vysílaly v rádiu.

V Brně Boženka začala spolupracovat s rozhlasem, nahrávala písně se Slováckým krůžkem, kde pořádal zvláště za okupace „Slovácké akademie“.

V cimbálové muzice byl cimbalistou Jaromír Běhuněk, který dal zpěvačce průpravu po stránce výslovnosti a celkového pěveckého projevu. To však byla pouze malá kosmetická úprava zvonivého vysokého sopránu, který Boženka dostala jako dar už do kolébky. Svým hlasem si vysloužila pojmenování SLAVÍČEK Z PODLUŽÍ.

Ještě v době války v roce 1943 se Božena Králová vdává za Bedřicha Šebetovského, který je o 11 let starší. Toto manželství je bezdětné.

Po válce je v Brně založen Slovácký soubor, se kterým Boženka natáčí v rozhlasu a také jezdí na zájezdy po republice. Všechny tyto pěvecké aktivity vykonává vedle svého zaměstnání.

Největší rozmach jejího zpívání nastává se vznikem Bněnského rozhlasového orchestru lidových nástrojů (BROLN) v roce 1951. Tento profesionální orchestr na bázi cimbálové muziky založil cimbalista Jaroslav Jurášek za pomoci strýce Běhunka. S orchestrem je spjatá také osobnost Jaromíra Nečase. Boženka je první zpěvačkou toho tělesa. Do rozhlasu přichází i Jožka Severin z Tvrdonic, se kterým v duetu natočila krásné písně z Podluží. Přichází také bratři Holých s písněmi z Hornácka a z Valaška Jarmila Šuláková. Boženka prožívá v letech 1951 až 1960 největší rozmach svých nahrávek i zájezdů na vystoupení po celé vlasti. Jejím největším zahraničním úspěchem je „Laureát“

Boženka Šebetovská a Jožka Severin

soutěže v rumunské Bukurešti, kdy za doprovodu Jaroslava Juráška dostala první místo za píseň „Daleko, široko to ftáča letělo“. Přestože nahrála spousty písní, tak posluchači si nejvíce oblíbili písně, o které si do rádia psali. Byl to Tulipán, tulipán, Červená růžičko, Nechoď k nám, šohajku nebo v duetu s J. Severinem Při břeclovské píce, Stokrát sem za zarákala a jiné.

*2019 Slavíček na Podluží,
100. výročí Boženy Šebetovské, foto K. Paulíková*

V sedmdesátých letech přichází do BROLNu nové, mladší zpěvačky, které dožívají zelenou, a Boženka už méně jezdí s tímto tělesem po vystoupeních. Začne spolupracovat s Rudou Stolařem, anekdotářem a písničkářem. Po krátké nemoci dne 13. 4. 1982 Božena Šebetovská umírá. Po jejím odchodu na věčnost vyslovil dramaturg rozhlasového orchestru pan Jakubíček politování nad tím, že Boženka nebyla v těch posledních letech v rozhlasu doceněna, že vůči ní má rozhlas velký dluh. Snad si tento fakt uvědomil i Jaromír Nečas, který se nejvíce zasadil o to, aby byla Boženě Šebetovské odhalena v druhé polovině listopadu roku 2006 pamětní deska na budově Stadionu na ulici Kounicově. Zde léta fungovalo rozhlasové nahrávací studio, kde zpěvačka pro rozhlas nahrávala.

Každá píseň je jednou dozpívána, ale já věřím, že písně v podání Boženy Šebe-

tovské - Králové zůstanou v srdcích nejen lanžhotských posluchačů ještě dlouhý čas.

Foto z archivu Břeti Osičky

Moje vzpomínka na Boženu Šebetovskou - Královou

Vzpomíná Marie Prajková - Bartošová

Častokrát se stává, když si připomínáme životní jubileum významné osobnosti, že se ve vzpomínce vracíme k době, kdy jsme se s ní potkali, nebo kdy na nás působila její osobnost.

Moje dnešní zamyšlení se vztahuje k lanžhotské rodačce, vynikající sopranistice Boženě Šebetovské.

Už v padesátých letech, kdy jsem chodila do mateřské školy, jsem měla o této zpěvačce povědomí, protože jsme její zpěv slyšeli z rádia. Já jsem tehdy často navště-

vovala svého souseda pana Jana Bartoše a s ním jsem přezpívala spoustu našich písniček. Často prohlásil, když jsme píseň dozpívali: „To je ona, tá sa nese, tá može jít aj do desek.“

Ale čas běžel a já jsem začala zpívat i na veřejnosti se svou sestrou Ludmilou. A tak se stalo asi v roce 1963, že jsme za doprovodu cimbalisty Františka Šuláka zpívaly na výroční schůzi JZD Lanžhot. Těsně před touto schůzí jsme se dověděly, že tam bude zpívat i Božena Šebetovská za kyta-

rového doprovodu Rudy Stolaře. Pěsničku jsme si s Františkem zkusily a vstoupily na jeviště. Nevím, co zapříčinilo, že jsme píseň začaly zpívat snad o dva, o tři tóny výše než na zkoušce. Když jsme došly do vrcholu písně, začaly jsme se se sestrou smát, protože na tuto výšku jsme nedosáhly. Pohotový František ihned přešel na tóninu správnou a my jsme pěsničku bez problémů zazpívaly znovu. Když jsme se potom potkaly s paní Boženkou, velmi jsme se jí omlouvaly, že jsme to zkazily, snad z velkého respektu před ní. Ona nám však odpovíděla, že oceňuje naši pohotovost a naše hlásky a že je naopak potěšena, že jí v Lanžhotě vyrůstají následovnice. Byla to pro nás velká pocta. Až po létech, kdy v dětské soutěži „O malovaný tulipán Boženy Šebetovské“ začínající zpěváci měřili své pěvecké umění, uvědomila jsem si, že první ocenění jsme přímo od této

Božena Šebetovská**Sestry Bartošovy
zleva Marie Prajková a Ludmila Košková**

zpěvačky dostaly před léty my dvě, jako sestry Bartošovy.

Druhé moje setkání s naší rodačkou v dubnu roku 1982 už bylo velmi smutné, protože jsem se s ní loučila při jejím pohřbu v brněnském krematoriu. Zpívala jsem jí při obřadu spolu s našimi lanžhotskými zpěvačkami. Myslím, že píseň, kterou jsme zpívaly, byla její zamilovaná „Na tichém Dunaju“. S paní Boženkou se loučil také dr. Josef Kobzík a cimbálová muzika Břeclavanu.

Zanedlouho po odchodu Boženy Šebetovské jsme s mojí sestrou Ludmilou dostaly pozvání na natáčení do rozhlasu. V srpnu roku 1984 pro naše duo sester Bartošových a BROLNu připravil jeho dramaturg Jaroslav Jakubíček dvě písně. Ta první byla „Zvečera je jasno“ a ta druhá „Stokrát sem sa zaríkala“. Obě tyto písně před námi zpívala Božena Šebetovská. A tak jsme se vlastně staly Boženčinými pokračovatelkami, jak nám to kdysi sama řekla. Při jedné nahrávce jsme nezůstaly, protože jsme s BROLNem natočily cel-

kem tucet písní, které jsme s dotočením sólových písní, doprovázených na cimbál Františkem Šulákem, vydaly před dvaceti léty na CD s názvem „Sestry Bartošovy, BROLN a František Šulák - Pro vás“.

Ale vraťme se zpět k Boženě Šebetovské - Králové, která spatřila v Lanžhotě světlo světa na Tři krále v roce 1919. V letošním roce si tedy připomínáme její sté výročí narození. V neděli 6. ledna byla v našem kostele za Boženku, manžela a její rodiče sloužena mše svatá. Poté jsme její památku uctili u jejího hrobu. Vedení města položilo na hrob za občany Lanžhota kytky a náš ženský sbor jí zazpíval píseň „Na tichém Dunaju“.

Český rozhlas Brno uskutečnil k její počtě a vzpomínce dne 10. 3. 2019 v sále Podlužanu v Lanžhotě veřejnou rozhlasovou nahrávku.

hrob Boženky Šebetovské v Lanžhotě

Co říci na závěr mého vzpomínání. Snad jenom to, že stejně jako byla paní Šebetovská potěšena, že v Lanžhotě vyrůstají její následovnice, tak bychom si jistě přáli, aby láska k lidové písni z našeho městečka nevymizela a aby se našli v každé generaci vynikající zpěváci našich písní.

Ohlédnutí za uplynulým rokem

Tomáš Bača, starosta SDH Lanžhot

Sbor dobrovolných hasičů měl v roce 2018 vytyčeno několik cílů, které jsme se snažili splnit. Prvním úkolem bylo zahájit přípravu dotačního grantu na nový dopravní automobil, dalším rozšířit stání za novým vozidlem SCANIA a založit kroužek mladých hasičů. S dotačním grantem na nový dopravní automobil slavíme velký úspěch, za nějž vděčíme hlavně veliteli jednotky Františku Gálovi a samozřejmě vedení města. Dotace je schválena a čerpat se bude v tomto roce. Městu se podařilo prodat vozidlo LIAZ a to za cenu, v kterou málokdo doufal, 301 000 Kč. Když se tedy dotace a utržená cena za vozidlo LIAZ se-

čtou, tak by měl být k dispozici skoro jeden milion Kč na pořízení dopravního automobilu.

Co se týče technických specifikací tohoto dopravního automobilu, mělo by se jednat o devítimístné vozidlo se zástavbou pro požární příslušenství, určené hlavně na technické zásahy. Momentálně je vy-psáno výběrové řízení na dodavatele tohoto vozidla, pokud bude vše v pořádku, v době vydání tohoto zpravodaje, ho již budeme znát. S projektem na rozšíření stání za vozidlem SCANIA a jeho schválením

jsme počítali mnohem dříve, ale úřední kolotoč kolem povolení nabral strašně velkých rozměrů a než povolení doputovalo zpět, uplynul rok. Nyní již máme dodavatele stavby a proběhlo betonování základů. Celá stavba má být hotova do konce dubna.

MLádež. Malí hasiči, mladí hasiči. Kluci, holky. Zájem by snad i byl, ale ne v takovém počtu, který bychom potřebovali. Víme, že některé děti dojíždí do hasičského kroužku do Tvrdonic. Dokonce se nám představili s ukázkou požárního útoku na naší soutěži. Problém je, sehnat děti zhruba stejně staré, abychom pokryli věkové kategorie. Ve Tvrdonicích se neustále potýkají s nedostatkem dětí a řeší to nábořem z okolních obcí. Uvidíme, co v této záležitosti vymyslíme.

Podívejme se i na události, do kterých se náš sbor zapojil. Na začátku roku, ale i v jeho průběhu, jsme provedli další výcviky s naším novým vozidlem SCANIA, se kterým po celý rok probíhaly kondiční jízdy. Začátkem dubna začala akce Uklidíme Česko, kdy jsme spolu se skauty a dalšími dobrovolníky uklízeli okolí našeho města. Stojí za zmínku, že jsme uklízeli skoro stejná místa jak před rokem, a je znepokojující, že zas bylo co uklízet. Samozřejmě, že i tento duben, tuto akci uspořádáme. V polovině dubna již tradičně v Lanžhotě odstartoval Běh městem Lanžhot. Členové jednotky asistovali při konání této akce a zároveň proběhla výstava techniky a vybavení jednotky. Na Čarodějnický slet jsme sice nepřiletěli, ale za to jsme k velké radosti malých čarodějnic a čarodějů přijeli novým vozidlem. Hned museli do auta nahlédnout a vše zkontrolovat. Do června proběhlo pár úklidových

brigád na zbrojnici a začal červenec. Naše soutěž. Myslím si, že i tentokrát se nám vydařila. Počasí přálo až na menší přehánku ke konci. Soutěžící přijeli a i diváků se taky něco sešlo. Doprovodný program ve formě skákacího hradu, hasičského domečku, velké nadílky pěny, výstavy hasičské techniky a prvorepublikové vojenské Želvy nemohl nechat jedno dítko v klidu. Na slavnostním nástupu jsme oslavili sto let naší republiky připnutím památné stuhy věnované našemu sboru Sdružením hasičů Čech, Moravy a Slezska. Do soutěžního zápolení, krom družstva mužů, se zapojilo i bývalé soutěžní družstvo žen. Prostě, kdo tam byl, tak nelitoval. V říjnu se jednotka zúčastnila stáže u Hasičského záchranného sboru na hasičské stanici v Břeclavi. Prováděl se výcvik s dýchací technikou, lezecký výcvik a další školení. Pár dní na to se čtyři členové jednotky zúčastnili výcviku v mobilním ohňovém polygonu, který byl k dispozici v Břeclavi ve Fosfě. Dále sbor pořádal slavnostní vyhlášení Břeclavské hasičské ligy. Tato akce se konala za přispění města v sále restaurace Podlužan. Naši sportovci obsadili po celoročním zápolení krásné sedmé místo. Zde je na místě poděkovat Vítovi Kaňovi za celoroční práci v roli předsedy BHL. Na konci roku proběhla návštěva dětského oddělení v nemocnici Břeclav. Spolu s jednotkou ze Staré Břeclavi se pár našich členů zúčastnilo předávání dárků dětem. Dále jsme navštívili dům s chráněnými byty v Lanžhotě, kam jsme před Vánocemi donesli také pár dárků.

Všem, kteří se na všech akcích sboru podíleli, patří velký dík za dobře odvedenou práci.

Přehled událostí za rok 2018

- 24. 2. 2018 Požár – nízké budovy Kostice
- 28. 3. 2018 Požár – polní porost, tráva Lanžhot
- 16. 4. 2018 Požár – nízké budovy Lanžhot
- 11. 5. 2018 Požár – nízké budovy Lanžhot
- 29. 5. 2018 Tech. pomoc – snesení pacienta Lanžhot
- 10. 6. 2018 Požár – planý poplach Kostice
- 11. 6. 2018 Požár – polní porost, tráva Lanžhot
- 5. 7. 2018 Požár – polní porost, tráva Lanžhot
- 8. 7. 2018 Požár - planý poplach Lanžhot
- 12. 7. 2018 Požár – popelnice, kontejner Lanžhot
- 25. 7. 2018 Požár – planý poplach Kostice
- 25. 7. 2018 Požár – dopravní prostředky Lanžhot
- 20. 9. 2018 Požár – dopravní prostředky Lanžhot
- 5. 10. 2018 Požár – odpad, ostatní Lanžhot
- 30. 10. 2018 Tech. pomoc – odstranění stromu Lanžhot

To je vše. Děkuji všem členům sboru za jejich obětavou práci. Nebýt jejich nadšení, tak bychom jen stěží mohli fungovat. Samozřejmě také, že nebýt našeho města v čele se starostou a jejich vstřícné spolupráce s naším sborem, těžko bychom docílili třeba nákup nového vozidla či prodloužení garážového stání. Budeme se snažit i nadále být prospěšní svému okolí a pomáhat městu i našim spoluobčanům a doufám, že i příští rok budeme moci napsat pár řádků o naší práci.

Na slovíčko s předsedou fotbalového oddílu

Boris Didov

Možná se už městem roznesla zpráva, že má fotbalový výbor nové složení. Možná je to pro někoho zpráva nezajímavá, ale pro pořádek Vám jako nový předseda oddílu představím hlavní členy. Tak tedy: předseda oddílu Boris Didov, 1. místopředseda Zdeněk Darmovzal, 2. místopředseda Josef Říha, jednatel Antonín Uher. Ostatní členové oddílu: M. Šesták – správce hřiště Na Šlajsi, J. Bartoš – ma-

*M. Šesták, J. Bartoš, J. Krásný
foto Jaroslav Kícl*

nažer A mužstva, M. Valachovič – trenér A mužstva, M. Hrubý – pokladník, M. Bača – trenér mini a mladší přípravky, R. Létal – trenér mini a FKM Podluží, P. Bartoš – vedoucí A mužstva. No, a pokud nám to půjde v tomto složení, tak to ještě uvidíte, co dokážeme!

V podstatě celý minulý rok se nesl v duchu krásného fotbalu, kterým nás bavilo naše A mužstvo, na které se jezdil dívat celý okres, tomu odpovídaly i návštěvy. Vyvrcholením pak byl naprosto zasloužený postup z Krajského přeboru do Moravskoslezské divize, finále Krajského poháru se smutným koncem pro naše borce a vydařená účast v historicky prvním účinkování na MOL Cupu s trochu trpkým koncem pro nás v prvním kole a vyřazení po prodloužení. Tyto výsledky se také odrazilily do individuálních ocenění za OFS Břeclav pro J. Bartoše – Kacu (cena pro funkcionáře) a pro M. Petrlu (jedenáctka roku 2018). Ocenění břevlaské okresní ČUS pak získali M. Valachovič (trenér A mužstva) a J. Hílek (kapitán A mužstva). Po postupu a letní přestávce

nastoupilo A mužstvo do své první sezóny v divizní soutěži a po těžkém rozlosování začalo ukazovat, že nebude žádný otloukánek a má vysokou kvalitu. Umístili jsme se v první polovině tabulky a mohli se v klidu připravovat na jarní část. Během zimní přestávky se mužstvo bohužel radikálně změnilo, a tak ukáže čas, na co nově složené mužstvo má.

V minulých letech nám dělalo starosti naše B mužstvo, které by mělo být mezystupněm mezi dorostem a A mužstvem, zkrátka připravit mladé hráče na dospělý fotbal. Toto se nám bohužel nedaří delší dobu, neboť žádní dorostenci nepřichází, většina skončila a mladí kluci nemají chuť dále fotbalově růst. Dorostenci dostali nabídku trénovat s A mužstvem a dle jejich výkonnosti dostat šanci v přátelských utkáních a na lavičce v mistrovských utkáních. Těto nabídky nikdo nevyužil, i když na to někteří měli. To je také důvod, proč má naše rezervní mužstvo tak vysoký věkový průměr, což se začalo projevovat na výkonech, protože ani tréninkových jednotek moc nebylo. V současnosti se

nám tento problém snad podařilo vyřešit, mužstvo dostalo nový impuls ve hrajícím trenéru M. Bartošovi a vedoucím mužstva D. Švachovi. Borci z tzv. béčka poctivě odtrénovávali celou zimní přípravu a jarní část ukáže, jestli se ve III. třídě udrží, nebo spadnou do tzv. pralesní ligy – IV. třídy.

Naše veškerá mládež v Lanžhotě je bohužel jen mladší a starší příprava a mini děti. Starší děti už pak hrají ve společném mužstvu FKM Podluží (Fotbalový klub mládeže Podluží). Naše přípravy i tuto sezónu hrají dvě soutěže najednou, a to okresní soutěž Břeclavska a krajskou soutěž, kde hrajeme s mužstvy jako Zbrojovka Brno, Znojmo, Vyškov atd. Máme zatím v přípravce děti dost, ale je to o kvalitní práci, kterou se snažíme dělat a vytvořit pro děti také kvalitní zázemí. Musím říct, že to nám pro děti chybí, protože trénujeme na starém hřišti na Pastvisku, a asi každý ví, jak to tam vypadá.

Mladší a starší žáci tedy hrají pod hlavičkou FKM Podluží a trénují v Koticích. To bychom chtěli v příští sezóně změnit a děti přivést trénovat zpět do Lanžhota, ale můžeme narazit právě na nevyhovující podmínky na trénování pro děti. Naštěstí představitelé našeho města tuto situaci chápou, vedeme už na toto téma společnou diskusi a společně hledáme vhodné řešení. K tomu, abychom děti přivedli trénovat zpět do Lanžhota, nás vede také fakt, že v této věkové kategorii budeme mít dětí nejvíc a nemusely by někam dojíždět, což je dle našeho názoru hlavní důvod, proč děti končí.

Rekonstrukce hřiště na Pastvisku není náš jediný cíl, máme také další plány, a to konkrétně pořídit na hřiště Na Šlajsi nové plastové sedačky, stabilizovat A mužstvo

v divizní soutěži, restartovat B mužstvo a posunout jej výš. Pořízení plastových sedaček není jen takový výkřik do tmy. Za tři roky nás čeká stoleté výročí od založení klubu a chtěli bychom dát našim fanouškům malý dárek. Právě plastové sedačky jsou kritériem pro možnost uspořádat další mezistátní utkání našich mládežnických reprezentací, které jsme již několikrát pořádali a tomuto regionu chybí. Tato utkání byla navštěvována širokou veřejností a byla to možnost pro prezentaci jak domácích živnostníků, tak města Lanžhot.

Důstojnou reprezentaci města Lanžhot se snažíme vypěstovat také v dětech. Každoročně se účastníme běhu městem, uklízíme město, kluci se účastní prostřednictvím školy McDonalds Cupu, reprezentují město Lanžhot na různých školních závodech, kde dosahují skvělých výsledků. I my, trenéři a funkcionáři, se snažíme důstojně reprezentovat naše krásné město, naposled v podobě kulturní akce Papučák, který jsme opět oživil. A myslím, že se nám to daří. Příští rok bychom chtěli uspořádat společný ples sportovců LA, na kterém se budou podílet všechny oddíly TJ Sokol Lanžhot.

Fotbalový oddíl nejsou jen hráči a funkcionáři, ale jsou to také lidé, kteří se starají o údržbu a okolí hřiště, tombolu, pořadatele. Těmto lidem bychom chtěli opravdu moc poděkovat za jejich čas, který by mohli trávit někde jinde. Místo toho jdou na brigádu, aby opravili zárubně, natřeli zábradlí a tribunu, položili dlažbu. Tito pánové odvedou každý rok nespočet hodin a vážíme si jich. Neraď bych na některého zapomněl, ale jedná se o J. Jablonického, J. Zonygu, L. Zonygu, P. Mikuliče, bratry Tučkovy - Kamilovy, J. Krásného, J. Ševčoviče, P. Švirgu atd. A jestli jsem na někoho zapomněl, omlouvám se.

Úplně na závěr bychom chtěli poděkovat především městu Lanžhot za jeho podporu, bez které by tady toto všechno nebylo. My si to moc dobře uvědomujeme a děláme vše pro to, abychom nežádali město pořád dokola jen o peníze. Naším společným cílem je nastartovat sponzoring a získat peníze i jiným způsobem a myslím,

že máme co nabídnout. Mým osobním snem je zapojení alespoň většiny místních živnostníků, aby každý měl na hřišti svůj reklamní banner a na tomto úspěchu se podíleli s námi. Možná si to někdo neuvedomuje, ale teď se přepisují fotbalové dějiny v Lanžhotě. Pojďte do toho s námi, vyslechněte nás. Pak si můžete třeba říct ne, nebo jdu do toho. Také bych chtěl poděkovat všem sponzorům, co nás podpořili ať už finančně nebo třeba jen cenou do tomboly. Moc si toho vážíme.

Sportu zdar a fotbalu zvlášť.

Fanoušci - foto Jaroslav Kříd

Od zábavného kroužku k medaílím

Jana Pekárová

Mažoretky v Lanžhotě působí již několik let pod záštitou Masarykovy ZŠ jako jeden z mnoha nabízených kroužků. Během své existence si Andílci prošli mnoha vystoupeními i soutěží, proběhlo několik soustředění, kde k tréninkům měly holky i plno zábavy, zažily spoustu krásných okamžiků, na které rády vzpomínají. Jeden čas to vypadalo, že mažoretky v Lanžhotě skončí, trenérka Andílků musela na čas přerušit svou činnost. Avšak díky dvěma bývalým členkám Zuzce Ciprysové

a Zuzce Uhrové, rodičům a zejména jedné mamince mažoretky přecházely toto období a od září mají holky opět svou trenérku.

Od září loňského roku holky pilně trénují na své vystoupení, berou zkušenosti na nepostupových soutěžích a v neděli 17. 3. 2019 dokonce poprvé vyzkoušely postupovou soutěž, kdy se zúčastnily kvalifikace na MČR v mažoretkovém sportu v Hlučíně. Díky nevelké obsazenosti tohoto kola se holky dočkaly nejen medailí, ale především získaly plno nových zkušeností a rad od proškolených trenérů a porotců ČFMS (Česká federace mažoretkového sportu).

Mažoretky Andílci mají nyní celkem 19 členek, 13 starších mažoretek ve věku 8 - 12 let a šest mladších ve věku 4 - 7 let. Děvčata vystupují nejen ve skupinových sestavách, ale představují také svá sóla a dua. Letos poprvé do svých choreografií holky zařadily také vystoupení s druhým náčiním mažoretek a to s pompony (třásně roztleskávaček). Tréninky probíhají třikrát týdně, kde se děvčata postupně učí vše, co by mažoretky měla umět.

Jelikož se mažoretkový sport neustále vyvíjí, ani lanžhotské mažoretky nechtějí

zůstat pozadu. Po nabytých zkušenostech a zejména účasti na již zmíněné kvalifikaci se vedení lanžhotských mažoretek rozhodlo, že nenechají tento kroužek pouze kroužkem, ale pokusí se o přestup na úroveň sportovního odvětví. Děvčata čeká dlouhá cesta, na které budou získávat nové a nové zkušenosti, čeká je plno dřiny, ale také spoustu radosti a skvělých zážitků. Tato cesta se však neobejde bez podpory samotných rodičů, základní školy a města Lanžhot, kteří děvčatům doposud velmi pomáhali a podporovali je a za to jim patří velké poděkování.

Pokud znáte někoho, kdo by šel rád touto cestou společně s našimi mažoretkami, v červnu bude probíhat nábor. Datum, čas a místo bude včas upřesněno.

STRONG RACE

sportovní závod dvojic LANŽHOT - 26.5.2019

Místo: Lanžhot, In-Line dráha (Sokolský stadion)

Start závodu: 9:30 h

Cena startovního (dvojice): 500 Kč

Možnost zakoupení startovního

i jako jedinec: 250 Kč

Pomůžeme ti najít **partáka / partačku**
nebo spojíme jednotlivce :-)

Dětský překážkový závod

start v 16:00 h / startovné: ZDARMA

Pro více informací:

 /strongracecz

 strongrace.cz

skladba závodu

1. Přitahování
pneumatiky
na laně

2. Běh

3. Výpady
se zátěží

Generální partner

EPSON
EXCEED YOUR VISION

FOSFA
Life Science

2 BRAND
sportovní obuv

Mediální partneři

Jih
SOUTOK
JEDNOSTA

BRČLAVSKÝ
deník
život

Partneři

Město
Lanžhot

HERBA
sportovní výživa

ccf
sportovní výživa

HERBA
sportovní výživa

HERBA
sportovní výživa

HERBA
sportovní výživa

HERBA
sportovní výživa

HERBA
sportovní výživa

HERBA
sportovní výživa

HERBA
sportovní výživa

HERBA
sportovní výživa

HERBA
sportovní výživa

HERBA
sportovní výživa

HERBA
sportovní výživa

HERBA
sportovní výživa

Za podpory **Město**
Lanžhot

P9
přelomrusiansky

Skautské okénko

Kateřina Holobrádková

Měsíc prosinec se ve skautském oddíle nesl v duchu přicházejících Vánoc. V době svátku svatého Mikuláše již několikátým rokem pořádáme Slavnost světél. I tento rok se vydal průvod s lucerničkami a lampiony v čele s vysokým Mikulášem po našem městečku směrem na Sokolské, kde proběhla ohňová show, vypouštění lampionů štěstí nebo opékání špekáčků. Poslední předvánoční pátek se uskutečnila v klubovně vánoční besídka, kdy za zpěvu koled a ochutnávání spousty druhů cukroví jsme si rozdali vlastnoručně vyrobené dárečky. Den poté jsme šli do lesa na Kazůbek nazdobit stromeček a zvířátkům. Ve stejný den jsme tradičně putovali pro Betlémské světlo na břeclavské nádraží,

kam jej dovezli brněnští skauti vlakem. Se světýlkem jsme se vydali pěšky přes Pohansko domů. První novoroční akcí našeho oddílu byla Tříkrálová sbírka. Několik členů i přes nepřízeň počasí vyrazilo do ulic na koledu a přispělo na dobrou věc. A co nás čeká v nejbližší době? Se staršími členy pojedeme do Brna na Laser game, zapojíme se do celostátní akce Uklidme Česko a velikonoční prázdniny strávíme v Kroměříži.

Memoriál

Monika Kovářová

V sobotu 30. března pořádá Kynologický klub Kostice 3. ročník Memoriálu Martina Mészárose jako vzpomínku na výborného figuranta, pozitivního člověka a skvělého kamaráda. Závodu se zúčastnilo celkem dvacet dva závodníků a soutěžilo se ve čtyřech kategoriích podle mezinárodního zkušebního řádu, a to v BH (bez speciálních cviků) a ve všestranných zkouškách obsahujících stopu, poslušnost a obranu IGP 1, IGP 2 a IGP 3.

Závod začal slavnostním zahájením v 8:00, kde byli soutěžící seznámeni s celkovým průběhem závodu a byli jim představeni rozhodčí a figuranti. Celá akce se mohla pyšnit pozitivní náladou, přátelskou atmosférou a skvělou organizací, které se opět ujal Josef Šesták. Během dopoledne bylo soutěžícím i divákům k dispozici

skvělé občerstvení, které kynologickému klubu darovalo Řeznictví Hakalík.

V 15:00 se opět sešli všichni závodníci, aby minutou ticha uctili památku Martina Mészárose a vyslechli si slavnostní vyhlášení výsledků.

V kategorii BH zvítězil Dušan Paulík s německým ovčákem Orry z Hané, na druhém místě se umístila Michaela Doležalová s kníračem Ebie Černý medvídek a třetí příčka patří Ivetě Jedličkové s německým ovčákem Veezy z Kuřimského háje.

Kategorii IGP 1 ovládli belgičtí ovčáci malinois. Nejvyšší počet bodů získal Ivo Čapoun s Catty Sharmat, druhé místo patří Josefu Šestákovi s Hardy Ort Bohemia a stupně vítězů uzavírá David Kvapil s Athor Jankari.

V kategorii IGP 2 si soutěžící rozdělili stupně vítězů následovně: první místo patří Martinu Švirgovi s německým ovčákem Bax Rapax Bohemia, druhé místo Monice Kovářové s německým ovčákem Grey Šubravec a třetí místo uzavírá Jana

Mjakišová s belgickým ovčákem malinois Ari To-manland.

Kategorii IGP 3 ovládl Josef Šesták s belgickým ovčákem malinois Cyclon Olbramovický kvítek, na druhém místě se umístil František Radkovič s ně-

meckým ovčákem Brayern Watembo, třetí příčka náleží Romanu Goreckému s německým ovčákem Falk Duhový les.

Byla vyhlášena nejlepší žena závodu Monika Kovářová, nejlepší muž Josef Šesták, nejstarším účastníkem byla žijící legenda moravské kynologie František Radkovič a smolařem závodu byla vyhlášena Kristýna Nováková.

Všichni závodníci si odnesli ze závodu věcné ceny, proto zvláštní poděkování patří především sponzorům této akce, a to společností FITMIN, GAPPAY, DOG TRACE, APTUS, Vinařství Čech, Klenotnictví Opluštěl, Dog Therapy centrum, Řeznictví a uzenářství Hakalík, Hynek Kaňa, Filip Korman, Jaroslav Panocha a v neposlední řadě Hanka Meszarosová.

Parkování tělesně postižených na placených parkovištích v Břeclavi

*Ing. Jiří Holobrádek
Tiskový mluvčí Města Břeclavi*

Nařízení města Břeclavi č. 7/2018, které bylo vydáno v závěru loňského roku, mimo jiné upravuje i podmínky pro parkování tělesně postižených občanů na placených parkovištích.

Nařízení vychází ze zákona o provozu na pozemních komunikacích, který stanoví zvláštní podmínky pro osoby zdravotně postižené, které vlastní parkovací průka-

zy. Tyto průkazy umožňují parkování na vyhrazených parkovacích místech. Tento, ani žádný jiný zákon ale nestanovuje právo neomezeného či bezplatného stání. Je-li majitelem parkoviště obec, může o omezení doby stání či zpoplatnění parkování rozhodnout obecně závaznou vyhláškou. Tak tomu je nyní i v případě Břeclavi. Zatímco v minulosti se i na držitele parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením vztahovala povinnost za parkování v lokalitách zpoplatněného stání platit,

nyní mají možnost si zakoupit přenosnou parkovací kartu, která je bude opravňovat k parkování po dobu dvou hodin na místech vyhrazených pro invalidy zadarmo.

Podmínkou uplatnění bezplatného stání na placeném parkovišti je umístit za čelním sklem vozidla:

- platný parkovací průkaz označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou
- předplatní parkovací kartu
- parkovací hodiny s vyznačením času příjezdu vozidla

Parkovací kartu lze zakoupit v budově Městské policie Břeclav na Správě parkovacích karet. Cena parkovací karty je 400 Kč/rok.

K výdeji parkovací karty se předkládají tyto doklady:

- občanský průkaz žadatele
- platný parkovací průkaz označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou
- vyplnění žádosti o vydání předplatní parkovací karty ZTP/P

Brontosaurus to nepřežil

Miluše Linhová

*Brontosaurus by se divil, jak se tady žije,
kde dřív voněl svěží lesík,
stará skládka hnije.
Lišejníky, kapradiny, borovice, vřesy,
kde jsou naše přírodníky,
kde jsou naše lesy?
Ochraňme všichni naše lesy
do poslední dřeviny,
aby jednou nevyrostly
místo stromů komíny.*

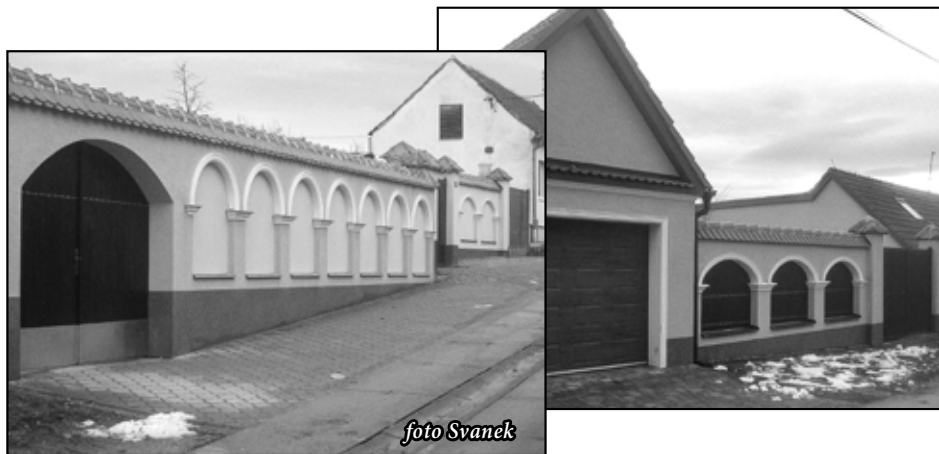
Ulice a uličky našeho města

Svanek

Často chodím našim městem, je pěkné, mám ho rád. Vnímám všechny změny, kterými město prošlo a čím v současnosti žije. Je toho mnoho, co se během mého života změnilo a je co porovnávat s minulostí. Procházím kolem dominantních staveb a objektů, ale také rád zajdu do odlehlejších míst, kam někteří ani nemáme příležitost se dostat. Na jedno takové bych čtenáře pozval.

Proti obchodu s potravinami Na Váze vedou k hospodě U Bartošů dvě krátké (I.

a II. Příční) uličky. Když jimi budete procházet, potěší vás hezké stavební dílo. Je to replika zámecké zdi, jak je známe z návštěv našich zámků. Toto dílo vytvořil pan Dermek, který tu obývá s rodinou dům, zasahující do obou zmíněných uliček. Celé stavení je důkazem, co dokáže ve volném čase vytvořit člověk s nápaditou hlavou a šikovnými rukama. Pana Dermeka jsem osobně poznal a současně mu vyjádřil uznání. Podobných zajímavých míst je u nás určitě víc a je dobré o nich napsat pár řádků, případně doprovodit snímkem.

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 1000 ks
vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot, IČO: 00283321
e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519 336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz
Redakční rada: E. Klvaňová, J. Petrlová, P. Vlasák, S. Markovičová, Věra Hostinová, Michaela Tučková
Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: prosinec 2018
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o., reklamní agentura, www.stillus.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 2/2019 – 19. 5. 2019
Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Společenský ples města

Reprezentační ples školy

foto Marek Musil

